СПРАВКА

ЗА ОТРАЗЯВАНЕ НА ПОСТЪПИЛИТЕ ПРЕДЛОЖЕНИЯ И СТАНОВИЩА ОТ ОБЩЕСТВЕНИТЕ КОНСУЛТАЦИИ ПО ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДАНЪЦИТЕ ВЪРХУ ДОХОДИТЕ НА ФИЗИЧЕСКИТЕ ЛИЦА

№	**Дата и начин на постъпване на становището** (официално, по ел. поща, чрез Портала за обществени консултации и т.н.)	**Име на лице/наименование ЮЛ**	**Декларирани данни дали лицето действа от свое име или защитава позиция от името на друго лице/група лица**	**Предложения и становища**	**Приети/ неприети**	**Мотиви**
1	**На 23.09.2026 г. чрез ел. поща: desiraian@abv.bg**	**Десислава Раянова (Асоциация на хората с МС)**	☐ Лицето действа от свое име ☒ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	1. Предлагате актуализирани данъчни облекчения за 2027 г. на родители на деца с увреждания, редно е да актуализирате и данъчното облекчение от 7920 лв. за годината за хората с увреждания с над 50% ТНР, които са трудово заети. Размерът не е променян от времето на правителството на Сергей Станишев. •Защитавам позиция от името на друго лице/група лица - на хора с увреждания с над 50% ТНР, такива са пациентите с множествена склероза.	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.
2	**На 23.09.2026 г. чрез ел. поща: tonihv3@gmail.com**	**Антоанета Вълкова**	☒ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	1. Данъчното облекчение за хора с ТЕЛК не е актуализирано от 18 години. Защо никой не мисли за тези хора.	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.
3	**На 24.09.2026 г. чрез ел. поща:**	**Марияна Симеонова**	☒ Лицето действа от свое име	1. В България лицата с 50 и над 50 на сто намалена работоспособност или вид и степен	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за

	mariyanasimeonova@abv.bg		☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	на увреждане имат право на специално данъчно облекчение по Закона за данъците върху доходите на физическите лица. Размерът на облекчението е 7 920 лв. годишно, което съответства на 660 лв. месечно при определяне на данъчната основа за доходи от трудови правоотношения. Това обаче не означава, че човекът получава 7 920 лв. Облекчението намалява данъчната основа. При данъчна ставка от 10% максималният му реален данъчен ефект е 792 лв. годишно. Почти две десетилетия без осъвременяване Особено съществен е фактът, че размерът от 7 920 лв. съществува още от първоначалната уредба на действащия ЗДДФЛ, приложима от 2007 г. През изминалите близо две десетилетия размерът не е бил обвързан нито с инфлацията, нито с минималната работна заплата, нито с друг механизъм за периодична индексация. В същото време покупателната способност на парите се е променила значително. Какво би било облекчението при индексация с инфлацията? Ако първоначалните 7 920 лв. бъдат индексирани последователно със средногодишната инфлация Следователно към 2025 г. облекчението би било приблизително 15 231 лв., ако беше запазена приблизително покупателната му стойност чрез ежегодна индексация. Реалният законов размер обаче остава 7 920 лв. Разликата вече е около 7 311 лв. в данъчната основа годишно. При ставка от 10% това означава максимален данъчен ефект от около 1 523 лв., ако		изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

				облекчението беше индексирано, вместо сегашните 792 лв. Натрупаният ефект Още по-показателен е резултатът, ако се разгледа целият период. Ако за всяка година от 2008 до 2025 г. сравним реалното облекчение от 7 920 лв. с хипотетично облекчение, ежегодно индексирано с инфлацията, натрупаната разлика в данъчната основа е приблизително 55 073 лв. При данъчна ставка от 10% това представлява приблизително 5 507,30 лв. потенциално по-голямо общо данъчно облекчение за периода. Още по-голяма е разликата спрямо минималната заплата През 2008 г. минималната работна заплата е 220 лв. Месечният еквивалент на данъчното облекчение е 660 лв., или точно три минимални работни заплати. През 2026 г. минималната работна заплата е 1 213 лв. Ако беше запазено съотношението от 2008 г.: 3 × 1 213 = 3 639 лв. месечно или 3 639 × 12 = 43 668 лв. годишно. При 10% данък това би означавало максимален годишен данъчен ефект от 4 366,80 лв. Разбира се, индексацията спрямо минималната заплата е различен подход от индексацията с инфлацията и не може да се твърди, че законът задължително трябва да използва точно този механизъм. Сравнението обаче показва колко сериозно се е променило относителното значение на сумата от 7 920 лв. Необходим ли е механизъм за индексация? Проблемът не се състои само в конкретната сума. Когато законодателството определя социално насочено данъчно облекчение като фиксирана		

				номинална стойност, без механизъм за осъвременяване, инфлацията постепенно намалява реалното му значение. За хората с трайни увреждания това е особено чувствителен въпрос, тъй като увреждането често е свързано с постоянни допълнителни разходи и ограничения. Ето защо е основателно да бъде поставен обществен и законодателен въпрос не само дали сумата от 7 920 лв. следва да бъде увеличена, но и дали в закона трябва да бъде въведен постоянен механизъм за автоматично или периодично осъвременяване. Възможните критерии могат да бъдат индексът на потребителските цени, минималната работна заплата или друг обективен икономически показател. След близо две десетилетия без съществено осъвременяване въпросът вече не е само какъв е номиналният размер на данъчното облекчение, а каква реална подкрепа представлява то днес. Първа крачка може да е много проста 7920 лева да станат 7920 евро.		
4	**На 25.09.2026 г. чрез ел. поща: xarax@gbg.bg**	**Христо Симеонов**	☒ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	**1.** ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА ТЕКСТ НА ИЗМЕНЕНИЕТО: Предлагам чл. 22в, ал. 1 от ЗДДФЛ да бъде изменен и формулиран по следния начин: „Чл. 22в. (1) Местните физически лица и чуждестранните физически лица, установени за данъчни цели в държава – членка на Европейския съюз, или в друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, ползват данъчно облекчение за деца, като приспадат от сумата от годишните данъчни основи по чл. 17 по 5	**Приема се**	

				000 евро за всяко ненавършило пълнолетие дете.“ МОТИВИ КЪМ ПРЕДЛОЖЕНИЕТО Настоящият проект за изменение на ЗДДФЛ предвижда прогресивно намаляваща стойност на облекчението спрямо поредния брой на децата в семейството: За 1-во дете: 5 000 евро данъчна основа ; За 2-ро дете: допълнителни 8 000 евро данъчна основа; За 3-то дете: допълнителни 11 000 евро данъчна основа; За 4-то и всяко следващо дете: 0 евро допълнително облекчение. Намираме тази структура за фундаментално погрешна, икономически необоснована и социално неправдоподобна по следните причини: 1. Принцип на равнопоставеност и недопускане на дискриминация спрямо децата Законът не следва да дели децата по техния пореден номер на раждане. Потребностите, разходите за отглеждане, образование, здравеопазване и издръжка на четвъртото или петото дете не са по-малки от тези на първото или второто. Модел, при който стойността на облекчението за всяко следващо дете намалява (и напълно изчезва след третото), поставя децата от по-големите семейства в неравностойно положение и третира отглеждането им като с по-ниска обществена стойност. 2. Замяна на "социалния" подход с истински инструмент за насърчаване на труда и икономиката Данъчното облекчение не е социална помощ, отпускана безвъзмездно от бюджета, а законно право на работещия родител да задържи по-голяма част от изработения от него доход. Препятстване на пасивното разчитане на системата: Тъй като облекчението намалява дължимия данък върху трудови доходи, от него могат да се възползват единствено родители,		

				които са активно ангажирани на пазара на труда, внасят осигуровки и създават добавена стойност за икономиката. Награждаване на приноса: Колкото повече работи и печели един родител, толкова по-голяма част от изработеното той трябва да може да инвестира директно в отглеждането на своите деца, вместо да бъде санкциониран с намаляваща ставка за това, че е решил да има повече от 2 или 3 деца. 3. Ефективна подкрепа в борбата с демографската криза България е в състояние на тежка демографска криза. Ако държавата цели реално да стимулира раждаемостта сред работещата и икономически активната част от населението, финансовите стимули не трябва да отслабват с увеличаване броя на децата. При предложената от нас промяна семейство с 4 деца ще получи облекчение, съответстващо на реалния брой отглеждани бъдещи данъкоплатци (20 000 евро данъчна основа), вместо да бъде ограничавано от изкуствени тавани, които стимулират спирането до определен брой деца. ЗАКЛЮЧЕНИЕ Уеднаквяването на облекчението на 5 000 евро за всяко дете премахва елемента на дискриминация по пордност на раждане, създава прозрачна и справедлива система и осигурява мощен икономически стимул за работещите български семейства.		
				2.		
5	**На 25.09.2026 г. чрез ел. поща: irenabrili59@gmdil.com**	**Ирена Брильянтщикова**	☒ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго	**1.** Има една сума от 7920 лв. в ЗДДФЛ данъчно облекчение за инвалиди, която стои неактуализирана от 2008 година до днес. Тогава е била равна на 36 МРЗ, а днес е 6,5 МРЗ. Последно инвалидите, дори когато работят, остават извън вниманието на които и	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

			лице/група лица: ….	да било управляващи. А се надявах, че слепият депутат с кучето ще защити достойнството на събратята си по участ.		
				2.		
6	**На 25.09.2026 г. постъпило в МФ с вх. № 94-00-499/25.09.2026 г.**	**Вера Димитрова**	☒ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	Повод да Ви напиша това писмо е статия, която прочетох в една от електронните медии, предоставяща статистическа информация за наличните места в държавни и общински домове за възрастни хора, както и общия брой възрастни хора, настанени в частни домове. Има и данни за цените в частните домове. https://www.mediapool.bg/v-darzhavni-domove-zhiveyat-4200-vazrastni-1000-chakat-za-myasto-a-nad-10-000-razchitat-na-chastni-news387783.html Пиша всичко това, защото считам, че така, както родителите на деца ползват данъчни облекчения, адмирации за това!, по същия начин могат да бъдат предвидени данъчни облекчения за хората, които заплащат таксите на частните домове за настаняване на своите родители. По този начин, от една страна ще бъдат поне малко разтоварени близките, а от друга, това ще е стимул към изсветляване на тези плащания, в случай, че има нерегламентирани такива. Считам, че държавата може да направи това, защото въпреки програмите за асистентска грижа, има много случаи, когато това не е достатъчно. Хората с деменция много бързо достигат до нужда от грижи 24/7 и близките срещат огромни трудности при обгрижването. Споделям мнението си като част от хората, които се стараят да се грижат за свой близък със задълбочаваща се деменция. Когато си в активна възраст, трябва да работиш, за да осигуряваш подходяща грижа, но цените са	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

				такива, че те изсмукват голяма част от полученото възнаграждение. Не помага и това, че средствата за асистентска подкрепа са предвидени за грижа в дома на възрастния човек. Но когато той е с деменция, има нужда от повече грижи и средства. Но това е тема към социалното министерство. Благодаря за отделеното време!		
7	**На 28.09.2026 г. чрез Портала за обществени консултации**	**Бойко Николов**	☒ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	Този закон трябва тотално да бъде заменен, а не козметично променян. Единствено подоходното облагане може да подобри положението на социално слаби, пенсионери, майки, болни, работещи бедни и да повиши общия жизнен стандарт в България. Това трябва да е в основата за борба с олигархията и корупцията, бедността и социалното неравенство! Вижте какво пише в преамбюла на Конституцията - "прогласяваме своята решимост да създадем демократична, правова и социална държава"! А, какво създадохме за тези 35 години!?	**Не се приема**	Предложението няма характер на законодателно предложение.
8	**На 30.09.2026 г. чрез Портала за обществени консултации**	**Славка Славова (ТехноЛогика ЕАД)**	☐ Лицето действа от свое име ☒ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	**1.** Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗИД на ЗДДФЛ) регламентира ползване на облекчението за „стоки и услуги за здравни, образователни и спортни дейности“, но липсва легална дефиниция или списък с конкретните позволени покупки. Липсата на ясна дефиниция и обхват създава риск от субективно тълкуване от органите на НАП при последващ контрол. Например: 1. В обхвата на "образователните дейности" включват ли се покупка на лаптопи, таблети, учебни бюра, частни уроци, книги, такси за	**Приема се**	

				частни детски градини, курсове по чужди езици или образователни училищни екскурзии? 2. В обхвата на "спортните дейности" признават ли се за разход картите за фитнес/Мултиспорт/,закупуването на велосипед, спортни дрехи/обувки, ски оборудване, или облекчението важи само за такси за членство в спортни клубове и карти за плуване? 3. В обхвата на "здравните дейности" влизат ли хранителни добавки, витамини, диоптрични очила, козметични процедури или само специализирани медицински услуги и лекарства с рецепта? Налице е и "сблъсък" между счетоводните изисквания и ежедневната търговска практика. В чл. 22ж, ал. 2, т. 6, е уточнено, че родителят трябва да притежава документ, съдържащ реквизитите по чл. 6, ал. 1 от Закона за счетоводството (фактура/официален документ), придружен от документ за плащане. Масовите покупки на дребно (напр. спортни обувки, учебни помагала, билети за спортни събития) се удостоверяват само с фискален бон (касова бележка), в който не се съдържат трите имена и ЕГН на купувача или детето. Това означава, че за да ползва облекчението, родителя ще трябва да изисква пълна фактура на свое име за всяка дребна покупка, което ще генерира огромна бюрокрация за физическите лица и търговците. Препоръки: Олекотяване на документалните изисквания за малки суми: Да се предвиди възможност за разходи до определен праг (напр. до 100 -150 евро на покупка) да се признават опростени платежни документи или фискални бонове, при		

				условие че са платени с лична безналична карта на родителя. Прецизиране на документите съдържащ реквизитите по чл. 6, ал. 1 от Закона за счетоводството: Например да се уточнят задължителни реквизити по чл. 6, ал. 1 от Закона за счетоводството (ЗСч):Наименование и номер на документа (напр. Договор № 12/2027 г.);Дата на съставяне; Наименование, адрес и идентификационен номер (ЕИК/БУЛСТАТ) на издателя/доставчика; Трите имена и ЕГН на родителя (купувача/получателя);Ясен предмет на стопанската операция (напр. „Обучение по английски език на детето [Име] за учебната 2027 г.“);Натурално и парично изражение (конкретна сума и единична цена). Въвеждане на електронен контрол и служебен обмен: За услуги, извършвани от лицензирани институции в Република България (детски градини, училища, спортни клубове, болници), да се стимулира директен електронен обмен на данни към НАП, за да се спести събирането на хартиени фактури от родителите.		
9	**На 30.09.2026 г. чрез ел. поща: ivelina_morteva_anastasova@abv.bg**	**Ивелина Мортева-Анастасова**	☒ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	**1.** Отправям предложение във връзка с обсъжданите данъчни облекчения за деца за курсове, допълнителни дейности и уроци. Моля да се вземе предвид, че учениците навършили 18 все още са ученици и в повечето случаи това е така до 19-годишна възраст. В предвиденото в законопроекта за учениците навършили 18 не се предвижда точно в последния 12-ти клас да можем да ползваме облекчение, когато със сигурност ще е необходимо и лицата са на издръжката на родителите си.	**Не се приема**	Законопроектът е изграден въз основа на определен възрастов критерий за децата, за които се предоставя данъчното облекчение и който се прилага и по отношение на другите две данъчни облекчения за деца. Разширяването му към пълнолетни ученици би променило обхвата на мярката и би имало допълнителен бюджетен ефект.
				2.		

10	**На 01.10.2026 г. чрез ел. поща: office@bica-bg.org , както и постъпило в МФ с вх. № 15-00-117/1.10.2026 г.**	**Асоциация на индустриалния капитал в България**	☐ Лицето действа от свое име ☒ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	1.1. Увеличаване на данъчните облекчения за деца и за деца с увреждания АИКБ подкрепя предложението и разглежда тази промяна не просто като данъчна преференция, а като елемент от необходимата дългосрочна демографска политика на страната. България е изправена пред сериозни демографски проблеми, които вече се проявяват пряко и на пазара на труда. Поради това политиката за подкрепа на семействата следва във все по-голяма степен да насърчава трудовата активност. Данъчното облекчение ще доведе до увеличение на разполагаемия доход на работещите родители, което е по-устойчив подход от разширяване единствено на системата от социални трансфери, тъй като подкрепата с данъчно облекчение е пряко обвързана с трудова активност, създаване на БВП и плащане на данъци и осигурителни вноски.	**Приема се**	
				1.2. Ново данъчно облекчение за детско развитие АИКБ подкрепя предложението, защото мярката има едновременно два положителни ефекта. От една страна, тя стимулира семействата да инвестират в развитието на децата си чрез финансиране на STEM обучение, чуждоезиково обучение, допълнителни образователни занимания, спорт, изкуства и други извънкласни дейности Това е инвестиция в човешки капитал и има дългосрочен обществен и икономически ефект. От друга страна, изискването разходът да бъде документално доказан създава допълнителен стимул за изсветляване на сектори, в които все	**Приема се**	

				още съществува значителен обем плащания без счетоводен документ. За да използва облекчението, родителят ще изисква документ за извършения разход, което ще доведе до деклариране на съответния оборот и облагане на дохода. По този начин част от първоначалния негативен бюджетен ефект от данъчното облекчение може да бъде компенсиран чрез разширяване на декларираната данъчна основа при лицата, предоставящи обучителни услуги.		
11	**На 02.10.2026 г. чрез ел. поща: ianizazarevo@gmail.com**	**Янка Стоянова**	☒ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	1. Липсват в законопроекта легални дефиниции на "разходи за стоки и услуги за здравни дейности" и "разходи и услуги за образователни дейности", която ще затруднява прилагането на облекчението, както от страна на желаещите да го ползват така и от органите по приходите. В дадени интервюта в медиите се получи информация, че тези разходи могат да бъдат направени и по отношение на бебета и малки деца. Всеки разход направен за играчка, независимо от вида й, ще се счита ли разход за стока за образователна дейност, доколкото до една възраст света се опознава чрез тях или на нея следва да е посочено, съответно във фактурата, че тя има образователен характер, а не напр. кукла, кола, мечок и т.н. Стойността на билети, за куклен, драматичен театър, цирк или друго мероприятие, което има образователен характер, само за детето ли ще се признават или и за придружителя и ако е и за придружителя до каква възраст същия е необходим . По отношение на разхода за стоки и услуги за здравна дейност в мотивите е посочено, че мярката е насочена към насърчаване на семействата да инвестират в здравето, но тази инвестиция следва да е различна от тази в стоки	**Приема се**	

				и услуги за спортни дейности. Например разходи за хранителни добавки, платени ваксини, платени профилактични прегледи и медицински изследвания/лабораторни, ЯМР и други/ попадат ли в обхвата на облекчението. В други нормативни актове също липсват легални дефиниции на здравни и образователни дейности.		
12	**На 02.10.2026 г. чрез Портала за обществени консултации**	**Екатерина Петрова**	☒ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	Никъде не прочетох пред кого и как се декларира новото ползване на данъчно облекчение за „стоки и услуги за здравни, образователни и спортни дейности“? По принцип ползването на данъчно облекчение е чудесна възможност но това, да се вменява на работодателя задължението да приема декларации и възстановява данък е неправилно и натоварващо. Тази дейност е изцяло от компетенцията на НАП. Там имат достъп до всякаква информация за дадено лице и решението да се възстанови сума като данъчно облекчение трябва да бъде дадено и изпълнено от органите на НАП. Моля, обмислете варианта декларациите за всички видове данъчни облекчения да бъдат подавани единствено пред органите на НАП. След извършване на проверка от тяхна страна за липсата на задължения да бъдат възстановявани суми на лицата.	**Не се приема**	Запазва се предвиденият в законопроекта ред за ползване на данъчните облекчения чрез работодателя или с подаване на годишна данъчна декларация пред НАП. Този подход осигурява възможност за избор от страна на данъчно задължените лица и съответства на действащия механизъм за ползване на данъчните облекчения. Преминаването към централизирано администриране на всички данъчни облекчения единствено от НАП би наложило цялостна промяна на установения ред и утежнение за физическите лица.
13	**На 05.10.2026 г. чрез Портала за обществени консултации, както и постъпило в МФ с вх. № 33-00-47/05.10.2026 г.**	**Милена Миткова (Институт на професионалните счетоводители в България)**	☐ Лицето действа от свое име ☒ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	1. ИПСБ подкрепя увеличаването на данъчните облекчения за деца и трайното уреждане на възможността за авансовото им ползване. Считаме, че предлаганото облекчение за детско развитие се нуждае от по-ясни правила за допустимите разходи, доказването им и задълженията на работодателите. Не подкрепяме увеличаването на санкциите в предложения вид без достатъчна обосновка на размерите и оценка на тяхната съразмерност.	**Приема се**	

				Предложенията ни са насочени към еднозначно прилагане на закона и ограничаване на административната тежест. 1. Увеличаване на годишните облекчения за деца С § 2, § 3 и § 7, т. 1 се увеличават годишните данъчни облекчения за деца и за деца с увреждания по чл. 22в и 22г, включително при ползването им по реда на чл. 28, ал. 2, т. 5 за доходи от дейност като ЕТ. ИПСБ подкрепя тези изменения и няма забележки по тях.		
				2. Авансово ползване на облекченията за деца С § 4 се създава чл. 22г[1], който трайно урежда авансовото ползване на облекченията за деца при трудови доходи и при самостоятелно определяне на данъка по чл. 43 и 44, при увеличени размери спрямо 2026 г. Уреждат се изборът за ползване, ограниченията и последиците при неправомерното му прилагане. Изискването лицето да не ползва облекчението при друг работодател по чл. 22г[1], ал. 2, т. 3, съчетано с последицата при ползване чрез повече от един работодател по чл. 22г[1], ал. 7, не различава достатъчно ясно едновременното двойно ползване от последователното ползване след смяна на работното място. Тези текстове възпроизвеждат по същество § 3, ал. 5, т. 3 и ал. 14 от ПЗР на Закона за държавния бюджет за 2026 г. Включването им като постоянен режим е подходящ момент за уточнение. Например работник може да използва облекчението при първия работодател до юни и при нов работодател от юли, без да надвишава нито месечния, нито годишния размер.	**Не се приема**	Предвиденият ред за авансово ползване на данъчното облекчение цели да предотврати едновременното му ползване от повече от един работодател и неправомерното надвишаване на годишния размер на облекчението. При промяна на работодател ползването на облекчението следва да се съобразява с вече ползваните размери и с общия годишен размер, като необходимите уточнения по прилагането на режима могат да бъдат извършени в указанията и практиката по прилагане на закона. Не се счита за необходимо въвеждането на допълнителен специален ред за уведомяване и прехвърляне на информация между работодатели.

				Буквалното разбиране на забраната за „друг работодател“ може да създаде откази и последващи корекции. Изричен специален ред за оттегляне на избора или уведомяване за промяна в обстоятелствата липсва както в досегашните относими разпоредби, така и в проекта. Предлагаме забраната по чл. 22г[1], ал. 2, т. 3 да се отнася до недопустимо двойно ползване за един и същ период или превишаване на допустимия общ размер. Да се уреди писмено уведомяване при промяна, моментът, от който тя се отчита, предаването на информацията за вече използваното облекчение при смяна на работодателя и коригирането на неправилно приложени суми.		
				3. Ново данъчно облекчение за детско развитие С § 5 от проекта се създава нов чл. 22ж, ал. 1-8 и ал. 10 и се въвежда облекчение за платени стоки и услуги за здравни, образователни и спортни дейности на децата с предвидено годишно приспадане от данъчната основа от 2 000, 4 000 и 6 000 евро за едно, две и три или повече деца, при условия за правоимащите лица, документално доказване и разпределяне между родителите. 3.1. В проекта е пропусната ал. 9 и след ал. 8 се преминава директно към ал. 10. Предлагаме да се поправят номерацията и свързаните препратки. 3.2. В ал. 1 са посочени фиксирани суми, а ал. 2, т. 4 съдържа израза „в размерите по ал. 1“. Не е изрично посочено, че приспадането е равно на по-малката сума между действителния допустим разход и съответния лимит. Мотивите описват тези размери като лимити на действителните разходи, но нормативният	**Приема се частично**	Предложената нормативна уредба определя основните условия, размера и реда за ползване на данъчното облекчение, като при прилагането му следва да се гарантират както възможността за доказване на действително извършените разходи, така и ефективният данъчен контрол. Част от поставените въпроси са от технически характер и могат да бъдат изяснени в процеса на прилагане на разпоредбите, без да е необходимо допълнително детайлизиране на всички възможни хипотези в закона. Предлаганото въвеждане на допълнителни правила относно последващи възстановявания, авансови плащания и разпределяне на разходите между родителите би усложнило режима и би създало допълнителна административна тежест за данъчно задължените лица и контролните органи.

				текст не съдържа достатъчно ясно това ограничение. Предлагаме да се използва формулировката, в която изрично се посочва, че се приспада от сумата от годишните данъчни основи по чл. 17 размера на действително извършените и документално доказани разходи, но не повече от съответните лимити. 3.3. Изразът „стоки и услуги за здравни, образователни и спортни дейности“ в чл. 22ж, ал. 1 и ал. 2, т. 4 очертава общия обхват на облекчението, но оставя въпроси относно допустимостта на някои разходи. Такива въпроси могат да възникнат при стоки с възможна употреба за различни цели, като лаптоп, както и при пакетни услуги. Например цената на спортен лагер може да включва спортни занимания, транспорт, храна и настаняване, без да е изрично определено кои компоненти се признават за облекчението. Това може да доведе до различно третиране на еднакви разходи от родителите, работодателите и органите по приходите. Предлагаме в закона да се уточни обхватът на допустимите разходи във всяка от трите категории чрез ясни критерии за признаването им. При пакетните услуги да се уточни дали и при какви условия се признават съпътстващите разходи и как се определя и доказва допустимата част от общата цена. 3.4. Чл. 22ж, ал. 2, т. 4 обвързва облекчението със закупени и платени през данъчната година стоки и услуги. Не е изрично уредено как се отразява последващото възстановяване на суми за разход, за който вече е ползвано облекчение, включително когато възстановяването настъпи през следваща данъчна година. Необходимо е уточнение и за		Допълнителни разпоредби ще бъдат предложени с цел уточняване на трите вида дейности и на стоките и услугите, свързани с тях.

				авансовите плащания за услуги, предоставяни след годината на плащането. Предвид предлаганото увеличение на санкциите е особено важно данъчно задължените лица да разполагат с ясни правила за правилното деклариране и своевременното коригиране на ползваното облекчение. Предлагаме при връщане на покупка или възстановяване на част от цената да се предвиди корекция, когато общият размер на допустимите разходи след възстановяването стане по-нисък от вече приспаднатата сума. Да се определят данъчният период, за който се извършва корекцията, редът и срокът за деклариране ѝ, включително при възстановяване на суми през последващи години. Отделно да се уточни дали и при какви условия целевото възстановяване на същия разход от застраховател, работодател или друго лице влияе върху правото на облекчение и неговия размер. При авансово платени услуги да се уточни дали разходът се признава през годината на плащането, или през годината на предоставяне на услугата, както и какви са последиците при последваща отмяна на услугата и връщане на авансово платената сума. 3.5. Чл. 22ж, ал. 6 предвижда ползване на облекчението и за годината, през която детето навършва пълнолетие. С оглед обвързването на новото облекчение с конкретно извършени разходи, предлагаме да се уточни дали допустими са разходите за цялата данъчна година, или само тези, извършени преди навършването на пълнолетие. Уточнението би подпомогнало еднозначното прилагане на условието по ал. 2, т. 2.		

				3.6. Чл. 22ж, ал. 2, т. 6 изисква документ с реквизитите по чл. 6, ал. 1 от Закона за счетоводството и документ за плащане за закупената стока или извършената услуга в полза на детето. Не е ясно как се доказва връзката с детето и как се процедира, когато документът е на името на единия родител, а облекчението се заявява от другия. Предлагаме да се определят минималните данни за разхода и допустимите съчетания от документи, включително електронни. Да се допуска връзката с детето и разпределянето между родителите да се установяват с допълващ документ или декларация при спазване на общия лимит и забраната за повторно приспадане.		
				4. Деклариране и ползване на облекчението за детско развитие С § 1, § 6, § 7, т. 2, § 8 и § 10 се уреждат декларирането и ползването на облекчението по чл. 22ж чрез годишната данъчна декларация, чрез работодателя и при доходи от дейност като ЕТ, с промени в чл. 21, 23, 28, 49 и 64. ИПСБ няма забележки по отпадането на повторното представяне на документи и включването на новата декларация сред утвърждаваните образци. 4.1. В § 8, т. 1 заменящият израз „22г и 22ж.“ съдържа крайна точка. Предлагаме пунктуацията да се съгласува с действащото изречение на чл. 49, ал. 3, т.2. 4.2. ИПСБ подкрепя защитата на възстановената сума от принудително изпълнение по предложения с § 5 чл. 22ж, ал. 10, като номерацията следва да се коригира съгласно т. 3.1. от настоящето становище.	**Приема се частично**	По т. 4.3. – Не се приема предложението, тъй като съгласно проекта на чл. 22ж, ал. 2, т. 6 се предвижда данъчно задълженото лице да притежава документ за закупената стока или извършената услуга, придружен от документ за плащането му (фискален бон, разписка, банков или друг документ) да се съхраняват от лицето за срока, определен по реда на чл. 38, ал. 1, т. 3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Предвид това, проектът на чл. 49, ал. 4, т. 7а предвижда представяне пред работодателя на декларацията по чл. 22ж, ал. 7, „включително приложенията към нея“ по отношение на приложенията, свързани с доказване на правото на родителя да ползва облекчението, така както се прилага и за декларацията по чл. 22в, ал. 8 от закона. Документите по чл. 22ж, ал. 2, т. 6 няма да се прилагат към декларацията, а ще се съхраняват от

				4.3. Предложеният с § 8, т. 2 нов чл. 49, ал. 4, т. 7а предвижда представяне пред работодателя на декларацията по чл. 22ж, ал. 7 „включително приложенията към нея“. Същевременно новият чл. 22ж, ал. 2, т. 6 в § 5, възлага съхраняването на документите за покупките и плащанията на данъчно задълженото лице. Мотивите също предвиждат доказване на разходите при поискване от органите по приходите. Предлагаме във връзка с предложения чл. 49, ал. 4, т. 7а да се конкретизира обхватът на приложенията към декларацията по чл. 22ж, ал. 7, предоставяни на работодателя. За избягване на различно тълкуване да се уточни, че разходните и платежните документи по чл. 22ж, ал. 2, т. 6 се съхраняват от данъчно задълженото лице и се представят при поискване от органите по приходите, без на работодателя да се възлага събирането, проверката и съхраняването им или воденето на отделна отчетност за тези разходи.		физическото лице. С образеца на декларация това ще бъде изрично посочено за по-голяма яснота.
				5. Декларации и справки при преобразуване и прекратяване С § 9, § 11 и § 12, т. 4-5 се уточнява подаването на декларации и информация от правоприемниците при преобразуване чрез изменения в чл. 55, ал. 5-7, чл. 73, ал. 2 и чл. 73а, ал. 6, 8 и 9. Уреждат се и подаването за предходни периоди, както и редът за декларацията по чл. 55 при заличаване или прекратяване. 5.1. Предложените с § 12, т. 5 нови ал. 8 и 9 на чл. 73а предвиждат при преобразуване информацията да се подава от правоприемника „в срока по ал. 1“. Същевременно за информацията по ал. 2 и 3 е предвиден срок до	**Приема се частично**	Направено е изменение в съответните проекторазпоредби с цел постигане на коректност в текстовете.

				30 април, а предложената редакция на ал. 5 препраща към срока по чл. 73 - по общото правило до 28 февруари. Това създава неяснота дали при преобразуване се запазват сроковете за съответния вид информация, или препращането към ал. 1 въвежда различен срок за подаването ѝ от правоприемника. Предлагаме в новите ал. 8 и 9 изразът „в срока по ал. 1“ да се замени с „в срока за предоставяне на съответния вид информация по ал. 1, 2, 3 или 5“. Така ще се уточни, че правоприемникът изпълнява задължението в срока, установен за съответната информация. 5.2. Предложената с § 9 нова ал. 7 на чл. 55 възпроизвежда по същество правилото на действащия чл. 56, ал. 3, изречение първо относно подаването на декларацията при заличаване/прекратяване на предприятието. Чл. 56, ал. 3 урежда и внасянето на дължимите по декларацията данъци в същия срок, като проектът не предвижда изменение или отмяна на тази разпоредба. Предлагаме да остане една съгласувана разпоредба или ясна препратка, която определя подаването и плащането, без дублиране. 5.3. В предложената нова ал. 8 на чл. 73а първото изречение урежда подаването на „информацията“, а второто, отнасящо се до преобразуване чрез разделяне, използва понятието „декларацията“. Макар информацията по ал. 1 да се предоставя с декларацията по чл. 55, този ред не обхваща всички видове информация по чл. 73а. Предлагаме да се уточни обхватът на второто изречение. Ако то се отнася до всички съответни задължения за предоставяне на информация при разделяне, думата „декларацията“ да се замени с „информацията“.		

				6. Увеличаване на глобите и имуществените санкции Не подкрепяме предложеното с § 13-19 увеличение на санкциите с приблизително 95,6%, тъй като необходимостта от този размер не е подкрепена с конкретен анализ. Общото позоваване на инфлацията и периода без актуализация не обосновава еднакво процентно увеличение за нарушения с различна тежест и последици. Особено съществен е рискът по чл. 82, ал. 1 и 2 ЗДДФЛ, където неточности в информацията се санкционират поотделно за всяко физическо лице. Така една техническа грешка може да доведе до натрупване на значителни санкции, включително когато данъкът е внесен своевременно и данните са доброволно коригирани.	**Не се приема**	Предложеното актуализиране на размера на глобите и имуществените санкции в данъчните закони включва еднаква диференциация в зависимост от момента на приемане и промяна на съответните глоби и имуществени санкции. Предложената в закона промяна е обоснована с необходимостта от съобразяване на санкционната политика с настъпилите икономически промени и периода от последната актуализация. Размерът на санкциите следва да има превантивен и възпиращ ефект и да съответства на тежестта на нарушенията и необходимостта от спазване на данъчното законодателство. Не се счита за необходимо въвеждането на допълнителна диференциация на санкциите в зависимост от конкретния характер на допуснатата грешка, доколкото приложението им се извършва съобразно установените в закона предпоставки и общите принципи на административнонаказателната отговорност.
				7. Влизане в сила и преходни правила С § 20 се предвижда законът да влезе в сила от 1 януари 2027 г., без отделни преходни правила за информацията за 2026 г., подавана през 2027 г., и за корекциите на предходни години. Предлагаме с преходна разпоредба да се определи първата отчетна година, за която се прилага новият ред по чл. 73а, ал. 5, включително изрично да се посочи редът за информацията за 2026 г., подавана през 2027 г. Да се уреди и подаването на коригираща	**Не се приема**	Отсъствието на преходен режим по отношение на информацията по чл. 73а, ал. 5 от ЗДДФЛ предполага че тъй като новата редакция на разпоредбата е в сила от 01.01.2027 г., новият ред, който тя въвежда, касае предоставяне на информация за доходи, изплатени през 2027 г. Също така извършването на евентуални корекции за периоди до 2026 г. ще се осъществява по досегашния ред със справката по чл. 73а, ал. 5 от ЗДДФЛ. Въвеждането на специална преходна разпоредба, която да указва това,

				информация за предходни периоди по приложимия за тях ред и в допустимите срокове. Преходът следва да осигури необходимото време за техническа подготовка и своевременното изпълнение на задълженията за автоматичен обмен. Предлагаме във връзка с началното прилагане на чл. 22ж да се уточни третирането на услуги, платени преди влизането на закона в сила, но предоставени след тази дата, ако се предвижда признаването на такива разходи. Необходимите образци, указания за попълване и технически спецификации следва да бъдат публикувани достатъчно време преди първото им използване, за да могат данъчно задължените лица, работодателите и разработчиците на софтуер да се подготвят. Молим изложените забележки и предложения да бъдат взети предвид при окончателното изготвяне на законопроекта, като се осигурят ясни правила и достатъчно време за практическото им прилагане.		също няма да е проблем, доколкото може да даде по-голяма яснота за лицата. По отношение на предложенията по чл. 22ж от ЗДДФЛ считаме за логично за прилагането на разпоредбата услугите да са предоставени, а документите издадени след 01.01.2027 г., т.е. след влизането в сила на разпоредбата.
14	**На 05.10.2026 г. чрез ел. поща: zenon_sar@yahoo.com, както и постъпило в МФ с вх. № 94-00-524/07.10.2026 г.**	**от инж. ик. Зенон Саркисян**	☒ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	1. През 2007 г. изготвих и изпратих предложение с разчети за запазване на специалното данъчно облекчение за хората с намалена работоспособност при преминаването към 10% пропорционално облагане. Настоящото становище продължава същата последователна позиция за запазване на реалната икономическа стойност на чл. 18 от ЗДДФЛ. ОТНОСНО: Предложение в рамките на общественото обсъждане, открито на 23.09.2026 г. и приключващо на 23.10.2026 г., за изменение на чл. 18, ал. 1 от ЗДДФЛ, с годишен размер на данъчното облекчение 8 765	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

				евро, приложим при определянето на годишната данъчна основа за данъчната година, приключваща на 31 декември 2026 г. Съответстващият месечен размер по ал. 2 да бъде 730,42 евро за доходи, придобити от 1 януари 2027 г. Настоящото становище се подава в рамките на обществената консултация на Министерството на финансите по Проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица, публикуван на 23 септември 2026 г. с краен срок за становища 23 октомври 2026 г. Предлагам към обсъждания законопроект да бъде включена актуализация на данъчното облекчение по чл. 18 от ЗДДФЛ. Действащият годишен размер е 4 049,43 евро (исторически 7 920 лв.), а месечният размер е 337,45 евро (исторически 660 лв.). Размерът е въведен от 1 януари 2008 г. и към 1 януари 2027 г. ще са изминали 19 години без нормативна актуализация. Предлагам новият годишен размер да се приложи при годишното данъчно облагане за 2026 г., което се финализира през 2027 г. За да бъде това уредено ясно, нормативният текст предвижда влизане в сила от деня на обнародването и изрично прилагане при определянето на годишната данъчна основа за данъчната година, приключваща на 31 декември 2026 г. Месечният размер по чл. 18, ал. 2 се прилага занапред - за доходи, придобити от 1 януари 2027 г. В публикувания за обществено обсъждане проект не е предвидена актуализация на размера на данъчното облекчение по чл. 18, ал. 1 от ЗДДФЛ, въпреки че този размер остава непроменен от 1 януари 2008 г. Настоящото		

				становище цели да постави именно този въпрос за разглеждане в рамките на текущата консултация. Настоящият момент е особено подходящ за обсъждане на промяната, тъй като предмет на обществената консултация е самият Закон за данъците върху доходите на физическите лица. Предложението е пряко свързано с предмета на законопроекта и може да бъде оценено от Министерството на финансите преди приключването на консултацията на 23.10.2026 г. и преди окончателното оформяне на проекта. Предложението е изложено в структура, близка до използваната от Министерството на финансите при настоящата консултация: проект на нормативен текст, мотиви по основните елементи на чл. 28 от Закона за нормативните актове и предложение за частична предварителна оценка на въздействието. ПРИЛОЖЕНИЕ № 1 ПРОЕКТ НА НОРМАТИВЕН ТЕКСТ Предлага се към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица да бъде включена следната разпоредба: В чл. 18, ал. 1 размерът „4 049,43 евро“ се заменя с „8 765 евро“. Съответстващият месечен размер по чл. 18, ал. 2 се актуализира на „730,42 евро“ за доходи, придобити от 1 януари 2027 г. § XX. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в Държавен вестник и се прилага при определянето на годишната данъчна основа за данъчната година, приключваща на 31 декември 2026 г. Съответстващият месечен размер по чл. 18, ал.		

				2 се прилага за доходи, придобити от 1 януари 2027 г. Обосновка за прилагането към данъчната 2026 г.: годишното облагане се финализира след края на календарната година. Предложената преходна разпоредба цели актуализираният годишен размер да бъде използван при годишното определяне на данъка за 2026 г., без обратно преизчисляване на вече удържаните месечни авансови данъци. Тази конструкция предполага законът да бъде обнародван до края на 2026 г.; ако законодателният график се измести, преходната разпоредба следва да бъде технически съобразена с датата на обнародване. Предложението не предвижда обратно преизчисляване на месечните авансови данъци за 2026 г. Новият годишен размер по чл. 18, ал. 1 се отчита при годишното определяне на данъка за 2026 г., а новият месечен размер по ал. 2 действа само занапред от 1 януари 2027 г. ПРИЛОЖЕНИЕ № 2 М О Т И В И към предложението за изменение на чл. 18 от ЗДДФЛ 1. Причини, които налагат приемането на предложението Член 18 от ЗДДФЛ предвижда данъчно облекчение за лица с 50 и над 50 на сто намалена работоспособност. Действащият размер е 4 049,43 евро годишно и 337,45 евро месечно. Съответстващите левови размери - 7 920 лв. и 660 лв. - са въведени от 1 януари 2008 г. Към 1 януари 2027 г. ще са изминали 19 години без нормативна актуализация. Следователно обсъждането не е за създаване на ново данъчно облекчение или за разширяване на кръга на правоимащите, а за актуализиране		

				на числовия размер на вече съществуващ механизъм, чиято номинална стойност не е променяна в продължение на 19 години. Лична история и произход на размера 7 920 лв. През есента на 2007 г., когато се подготвяше въвеждането на 10% пропорционален данък върху доходите, първоначалният модел беше свързан с отпадане на общия необлагаем минимум и с логиката, че при толкова ниска единна ставка отделните данъчни преференции следва да бъдат силно ограничени. Публичните изявления на тогавашния министър на финансите показват именно тази концепция - ниската ставка да замени значението на множество отделни облекчения. За мен това създаваше реален риск специалната данъчна защита на хората с намалена работоспособност да остане извън новия модел и те да започнат да плащат данък още от първия облагаем лев. Затова изпратих до Министерството на финансите и до народни представители предложение с готови разчети за запазване на специално облекчение за тази група. Логиката, която предложих тогава, беше проста: да се запази икономическият мащаб на действащото облекчение, което изчислявах като трикратния месечен необлагаем минимум - 3 × 200 лв. = 600 лв. месечно. В моя разчет използвах 220 лв. като актуализиран ориентир - т.е. към стария необлагаем минимум от 200 лв. добавих 10%. Точно 220 лв. беше и размерът на минималната работна заплата от 1 януари 2008 г. Така същата логика водеше до 3 × 220 лв. × 12 месеца = 7 920 лв. годишно. Това е съществено и за днешния дебат: 7 920 лв. не са произволно избрана сума, а резултат от конкретни икономически параметри към момента на реформата. Ако първоначалният		

				размер е бил определен чрез икономически ориентири, логично е след 19 години неговата адекватност отново да бъде оценена чрез актуални икономически параметри, а не номиналната стойност от 2008 г. да се приема като постоянна. Именно затова настоящата методика използва два проверими съвременни ориентира - официалната натрупана инфлация по данни на НСИ и равностойността на 15 минимални работни заплати при прогнозния ориентир от 660 евро - и определя предложения праг като средноаритметична стойност между тях. Приетият през декември 2007 г. текст на чл. 18 определя именно 7 920 лв. годишно и 660 лв. месечно за лицата с 50 и над 50 на сто намалена работоспособност. Така числото 7 920 лв. има ясна икономическа логика: то е равно на 36 минимални работни заплати по 220 лв. за 2008 г. За мен смисълът на тази защита и тогава, и сега е един и същ: човекът с увреждане, който работи и сам изкарва дохода си, да запази по-голяма част от него за неизбежните разходи, свързани с лични грижи, лекарства, прегледи, рехабилитация и медицински консумативи. Държавата не му дава пари - тя просто взема по-малко от неговия собствен заработен доход. Днешното несъответствие е ясно измеримо: през 2008 г. месечният размер 660 лв. е бил равен на три минимални работни заплати по 220 лв. През 2026 г. месечният еквивалент на действащото облекчение е 337,45 евро при МРЗ 620,20 евро - само около 54,4% от една минимална работна заплата. Реалната максимална данъчна икономия при ставка 10% е едва 33,75 евро месечно.		

				Това е и въпрос на трудова интеграция. Работещият човек с увреждане не е пасивен получател на помощ: той участва на пазара на труда, плаща осигуровки и данъци и сам финансира голяма част от специфичните си разходи. Данъчната политика може да подкрепя именно тази икономическа активност, като оставя по-голяма част от заработения доход у лицето. Настоящото предложение не иска възстановяване на историческите 36 МРЗ. Напротив - използва значително по-умерен доходен ориентир от 15 МРЗ и го усреднява с официалната инфлация на НСИ. Това е компромисен подход между историческата логика на облекчението и съвременните бюджетни реалности. По официалния калкулатор на Националния статистически институт индексът на потребителските цени за август 2026 г. спрямо януари 2008 г. е 188,4%, т.е. натрупаната инфлация е 88,4%. Само инфлационното възстановяване на стойността на годишното облекчение води до размер 7 629,13 евро. Съществува и ясен нормативен прецедент за осъвременяване на социално насочени данъчни облекчения. При въвеждането на облекчението за едно дете през 2015 г. данъчната основа се намаляваше с 200 лв., което при ставка 10% означаваше максимален данъчен ефект 20 лв. За доходите от 2021 г. размерът беше увеличен до 4 500 лв. данъчна основа, т.е. до 450 лв. максимален данъчен ефект, а впоследствие достигна 6 000 лв. данъчна основа, или до 600 лв. реална данъчна икономия - 30 пъти повече от първоначалните 20 лв. В настоящия проект за 2027 г. Министерството на финансите предлага ново увеличение на		

				облекченията за деца, включително 10 000 евро годишна данъчна основа за дете с увреждане. Това показва, че когато номинален размер вече не отговаря на икономическите условия, актуализацията му е нормален инструмент на данъчната политика. Същият въпрос закономерно възниква и за работещите пълнолетни лица с намалена работоспособност, чийто размер по чл. 18 остава непроменен от 2008 г. Тук не става дума за противопоставяне между деца и пълнолетни лица с увреждания. Напротив - и двете мерки имат легитимна социална цел. Въпросът е последователността на данъчната политика: ако държавата признава необходимостта от актуализиране на данъчната защита за семейства и деца с увреждания, има основание да оцени и реалната стойност на облекчението за самия работещ човек с увреждане. В публичното представяне на новите семейни облекчения Министерството на финансите акцентира върху намаляването на данъчната тежест и оставянето на повече разполагаем доход в семействата. Същата икономическа логика е приложима и към чл. 18: когато работещ човек с намалена работоспособност запази по-голяма част от своя доход, това увеличава възможността му да покрива неизбежни разходи за лечение, рехабилитация, транспорт и ежедневни потребности, без да се създава нова административна схема. Показателно е и че в същия данъчен пакет се предлага осъвременяване на размери на глоби и санкции, които не са променяни от 2006 г., с аргумент за настъпилите икономически промени. Без да се смесват различните правни институти, принципът е един и същ:		

				фиксираните в закон парични стойности губят реалната си тежест с течение на времето. Размерът по чл. 18, ал. 1 е непроменен от 2008 г. и към 1 януари 2027 г. също ще е практически 19-годишна номинална стойност. Това е допълнителен аргумент той да бъде разгледан със същата последователност при настоящото осъвременяване на ЗДДФЛ. Работещите лица с трайно намалена работоспособност могат да имат допълнителни и повтарящи се разходи, свързани с лекарства, медицински услуги, рехабилитация, транспорт и адаптиране на работната среда. Предложението е насочено само към размера на съществуващото облекчение и не въвежда ново право или нов административен режим. Важно е естеството на мярката да бъде ясно разграничено от социална помощ: държавата не изплаща 8 765 евро на правоимащото лице и не създава нов бюджетен трансфер. Облекчението само намалява облагаемата основа на доход, който лицето вече е изработило чрез труд или друга облагаема дейност. При данъчна ставка 10% максималният ефект от новия годишен размер е до 876,50 евро по-малко дължим данък при пълно използване на облекчението, а не бюджетно плащане от 8 765 евро. Икономическият смисъл е по-голяма част от собствения заработен доход да остане у работещия човек с намалена работоспособност. При действащия годишен размер 7 920 лв. намалението на данъчната основа води при ставка 10% до максимална данъчна икономия 792 лв. годишно, или 66 лв. средно месечно (404,94 евро годишно / 33,75 евро месечно). Предложението не представлява нов бюджетен		

				трансфер, а увеличава частта от заработения доход, която остава у правоимащия. Тази конструкция подкрепя принципа на самоиздръжката. По Закона за социално подпомагане социалните помощи са предназначени да допълват или заместват собствените доходи, когато основните жизнени потребности не могат да бъдат посрещнати чрез труда и доходите на лицето, а при отпускането им се преценяват именно доходите и трудовата заетост. Следователно по-високият нетен трудов доход може да намали необходимостта от част от доходно обвързаната социална подкрепа и да засили икономическата самостоятелност. Това не означава, че специфичната месечна финансова подкрепа по Закона за хората с увреждания автоматично отпада при работа - тя е свързана със степента на увреждането. Аргументът е по-тесен: данъчната политика по чл. 18 насърчава собствен доход и самоиздръжка, вместо да замества труда с допълнителен бюджетен трансфер. Дори при пълно използване на облекчението този месечен ефект трудно може да се разглежда като адекватен принос към повтарящите се лични разходи на работещ човек с намалена работоспособност - лекарства, медицински прегледи и консултации, рехабилитация, медицински и помощни консумативи, транспорт и други индивидуални грижи. При лица с по-ниска облагаема основа реално използваната данъчна полза може да бъде и по-малка. 1.1. По мотивите, изложени от Министерството на финансите в отговор на парламентарен въпрос от 06.04.2026 г.		

				В официален писмен отговор на парламентарен въпрос от 06.04.2026 г., публикуван на интернет страницата на Министерството на финансите, Министерството посочва, че данъчното облекчение по чл. 18 има за цел повишаване на доходите и стимулиране на трудовата заетост и икономическата активност на хората с намалена работоспособност. Като съображения при евентуална актуализация са изложени отражението върху бюджетните приходи, наличието на други данъчни облекчения и необходимостта от финансова оценка и съобразяване с бюджетната процедура. Настоящото предложение е разработено именно с оглед на тези съображения. Първо - общата ставка от 10% не замества специалната функция на чл. 18. Ниската ставка е хоризонтална мярка за всички данъкоплатци, докато чл. 18 е целево облекчение за конкретна група, чиято цел самото МФ определя като подкрепа на доходите и икономическата активност на хората с увреждания. Ако номиналният размер на целевото облекчение остане непроменен 19 години, неговият реален стимулиращ ефект намалява, независимо от размера на общата ставка. Второ - други преференции, например по местните данъци и такси, не са функционален заместител на чл. 18. Те зависят от конкретно имущество, автомобил или вид дейност и не се ползват непременно от всеки работещ човек с намалена работоспособност. Чл. 18 е непосредствено свързан с облагаемия доход и с трудовата и икономическата активност. Трето - увеличението на чл. 18 е данъчен разход в смисъл на пропуснат приход, но не е директен бюджетен трансфер. Държавата не		

				изплаща 8 765 евро на правоимащото лице; тя облага по-малка част от неговия собствен заработен облагаем доход. Това разграничение е важно при оценката на икономическата същност на мярката. Четвърто - изискването за финансова оценка е адресирано в настоящото становище. Разчетът стъпва върху официалните данни на МФ и НАП: 148 041 реални ползватели на чл. 18 през 2023 г. и публикувана от МФ оценка от 2025 г. за бюджетния ефект при увеличение на размера. На тази основа настоящото предложение приема консервативен ориентир около 55,70 млн. евро брутен годишен фискален ефект. Този ориентир служи за оценка на мащаба и не променя методиката, по която е изведен размерът 8 765 евро. Пето - настоящият момент е именно бюджетният и законодателният момент, към който МФ е насочило евентуалното обсъждане на увеличение: провежда се обществена консултация по самия ЗДДФЛ и едновременно се подготвя бюджетната рамка за 2027 г. Предложението предвижда годишният размер да бъде приложим за данъчната 2026 г. при обнародване на закона до края на годината, а месечният размер по ал. 2 да действа от 1 януари 2027 г. 2. Цели на предложението • актуализиране на реалната икономическа стойност на данъчното облекчение след 19 години без промяна на размера; • подкрепа на разполагаемия доход на икономически активните лица с 50 и над 50 на сто намалена работоспособност; • запазване на действащия механизъм и кръга на правоимащите, като се променят само числовите размери по ал. 1 и ал. 2;		

				• въвеждане на размер, изведен от прозрачни и проверими икономически ориентири. 3. Методика за определяне на размера 8 765 евро Предложеният размер 8 765 евро е изведен от три взаимно допълващи се опори: (1) историческата логика на първоначалния размер - 7 920 лв., равни на 36 минимални работни заплати по 220 лв. през 2008 г.; (2) инфлационното възстановяване на стойността му при 88,4% натрупана инфлация, което дава 7 629,13 евро; и (3) умерен доходен ориентир от 15 минимални работни заплати по прогнозен размер 660 евро, или 9 900 евро. Средноаритметичната стойност между последните два актуални компонента е 8 764,56 евро, закръглена нормативно на 8 765 евро. Компонент „Инфлация“: действащият годишен размер 4 049,43 евро, преизчислен с натрупаната официална инфлация от 88,4% за периода януари 2008 г. - август 2026 г., достига 7 629,13 евро. Компонент „Минимална работна заплата“: Равностойността на 15 минимални работни заплати за страната при използвания прогнозен ориентир от 660 евро за 2027 г. (15 × 660 евро = 9 900 евро). За исторически контекст през януари 2008 г. първоначалният размер 7 920 лв. се е равнявал на цели 36 минимални работни заплати по 220 лв. Използването на 15 МРЗ днес е следователно значително под историческото съотношение от 36 МРЗ и представлява умерен ориентир, а не възстановяване на старото съотношение. Към момента на въвеждането на пропорционалното подоходно облагане от 1 януари 2008 г. размерът на данъчното		

				облекчение по чл. 18, ал. 1 от ЗДДФЛ е съответствал на 36 минимални работни заплати годишно. Настоящото предложение съзнателно не се основава на възстановяване на това историческо съотношение. За целите на изчислението е използвана значително по-ниска ориентировъчна стойност от 15 минимални работни заплати годишно, която представлява по-малко от половината от историческия размер и отразява стремеж към баланс между социалната цел на мярката и необходимостта от ограничаване на бюджетното въздействие. Следва да се отбележи, че дори използваната ориентировъчна стойност от 15 минимални работни заплати е с 58,3% по-ниска от историческото съотношение от 36 минимални работни заплати, действащо към момента на въвеждането на плоския данък от 10%. Средноаритметичната стойност между 7 629,13 евро и 9 900 евро е 8 764,56 евро, поради което се предлага нормативен размер 8 765 евро годишно (730,42 евро месечен еквивалент). При определянето на ориентировъчната стойност е отчетено и обстоятелството, че данъчното облекчение не е актуализирано в продължение на 19 години. Поради това използването на втори, доходен ориентир наред с чистото инфлационно възстановяване създава умерен резерв срещу ново бързо обезценяване на облекчението, ако не бъде въведен механизъм за периодична актуализация. Компонент Изчисление Резултат Инфлационен компонент		

				4 049,43 € × 1,884 7 629,13 € Компонент „Минимална работна заплата“ 15 × 660 € (прогнозен ориентир за 2027 г.) 9 900,00 € Средноаритметична стойност (7 629,13 + 9 900) / 2 8 764,56 € Предлаган нормативен размер закръгляне до цяло евро 8 765,00 € Месечен размер 8 765 / 12 730,42 € Размерът 660 евро не се представя като окончателно нормативно определена минимална работна заплата за 2027 г. Публично достъпен анализ на новия механизъм за МРЗ посочва, че бюджетните насоки на Министерството на финансите прогнозират 660 евро за 2027 г. като централен сценарий, при очертан диапазон 620,20-672,80 евро. Затова 660 евро се използва единствено като прогнозен институционален ориентир. При съществено различен окончателно определен размер на МРЗ разчетът може да бъде технически актуализиран преди приемането на закона. Сравнение на относителната стойност на облекчението: 2008 г. и 2026 г. Показател 2008 г. 2026 г. Годишно облекчение 7 920 лв. 7 920 лв. Минимална работна заплата 220 лв.		

				1 213 лв. (620,20 €) Годишно облекчение като брой МРЗ 36,0 6,53 Месечен еквивалент на облекчението 660 лв. 660 лв. (337,45 €) Месечен еквивалент като дял от една МРЗ 3,00 МРЗ 0,54 МРЗ Таблицата показва, че при непроменен номинален размер относителната стойност на годишното облекчение спрямо минималната работна заплата е намаляла от 36 МРЗ през 2008 г. до около 6,53 МРЗ през 2026 г. - над 5,5 пъти. На месечна база еквивалентът е спаднал от 3,00 МРЗ до около 0,54 МРЗ. 4. Финансови и други средства, необходими за прилагането Официалните данни показват, че бюджетният ефект не следва да се изчислява чрез механично умножение на броя правоимащи по максималната индивидуална полза. По данни на Министерството на финансите за 2023 г. 148 041 лица са ползвали чл. 18, а отчетеният отрицателен ефект върху бюджета е 97,5 млн. лв. Това е пряко доказателство, че реалното използване на облекчението е под теоретичния максимум. Още по-важен за настоящото предложение е официалният разчет на МФ от 28.03.2025 г.: увеличение на годишния размер от 7 920 лв. на 13 575 лв. е оценено на 66,8 млн. лв. допълнителен отрицателен ефект годишно. При пропорционално съпоставяне с увеличението до 8 765 евро настоящото становище използва консервативен ориентир		

				около 108,95 млн. лв., или приблизително 55,70 млн. евро брутен годишен ефект. Така финансовият аргумент е поставен в реалния му мащаб: предложението не разширява кръга на правоимащите, не създава нов вид облекчение и стъпва върху вече наблюдавано от МФ и НАП фактическо ползване. Бюджетната оценка е отделна от методиката за размера: самите 8 765 евро се извеждат от историческия ориентир, официалната инфлация и умерената връзка с МРЗ. Единен бюджетен ориентир за целите на настоящото становище: около 55,70 млн. евро брутен годишен фискален ефект, при запазване на съществуващия кръг правоимащи и без нова административна схема. 4.1. Възможност за компенсиране на фискалния ефект в рамките на вече планирани приходни мерки Предложението не изисква въвеждане на нов данък или отделен приходоизточник. Министерството на финансите вече е представило пакет от промени в седем данъчни закона с очакван общ положителен приходен ефект около 1,4 млрд. евро. В публичното представяне на пакета е посочено, че около 300 млн. евро от новия приходен ресурс са предназначени за увеличените данъчни преференции за деца, деца с увреждания и новата преференция за детско развитие. На този фон консервативният брутен ориентир от около 55,70 млн. евро за актуализацията на чл. 18 представлява приблизително 4% от общия очакван допълнителен приходен ефект на данъчния пакет за 2027 г. Това сравнение не означава автоматично целево пренасочване на приходи, а показва мащаба: необходимият		

				ресурс е ограничен спрямо вече планираните приходни мерки. Втора посока е подобряването на събираемостта. По данни на Европейската комисия разривът в събираемостта на ДДС в България за 2023 г. е оценен на 781 млн. евро. Размерът 55,70 млн. евро е около 7,1% от тази стойност. Следователно дори частично намаляване на съществуващия разрив в събираемостта е съпоставимо по мащаб с фискалния ефект на предложението. Това направление съвпада с вече заявената политика на Министерството за ограничаване на укриването на данъци и измамите, включително чрез електронно фактуриране и други мерки за повишаване на данъчната събираемост. Така актуализацията на чл. 18 може да бъде разглеждана не изолирано, а в рамките на общия пакет от приходни мерки и инструменти за по-добро събиране на вече дължими данъци. Ако държавата вече е приела принципа част от новите приходи да финансират осъвременени данъчни облекчения за социално значими групи, актуализирането на чл. 18 след 19 години без промяна следва да бъде оценено в същата бюджетна рамка. Повишаването на данъчната събираемост и осъвременяването на социално обосновани данъчни облекчения не са взаимно изключващи се политики: приходните мерки могат да осигурят ресурс за целеви облекчения, които подкрепят икономическата активност и оставят по-голяма част от заработения доход у данъкоплатеца. Не са необходими нови административни структури, регистри, заявления или разрешителни. Необходимите промени са		

				числови настройки в съществуващите системи за работна заплата, годишно данъчно облагане и администриране от НАП. 5. Очаквани резултати • по-висок разполагаем доход за работещите правоимащи лица; • частично възстановяване на реалната стойност на съществуващото облекчение; • запазване на съществуващия начин на прилагане без разширяване на кръга на правоимащите; • минимална допълнителна административна тежест, тъй като се променя само размерът на вече прилагано облекчение. 6. Съответствие с правото на Европейския съюз Предложението не представлява транспониране на акт на Европейския съюз. То е национална мярка в областта на прякото данъчно облагане и променя единствено размера на съществуващо данъчно облекчение. Не се установява необходимост от въвеждане на нов регулаторен режим, свързан с правото на ЕС. Равнопоставеност във времето Формално размерът на данъчното облекчение е непроменен от 2008 г., но неговата реална икономическа стойност е значително намалена. По този начин лица с намалена работоспособност, ползващи едно и също законово право през различни периоди от време, получават съществено различна степен на реална данъчна подкрепа. Актуализацията на размера не създава ново право, а цели да възстанови част от икономическото съдържание на вече съществуващото право. През годините законодателят е актуализирал редица фиксирани парични величини и данъчни облекчения, включително размерите		

				на облекченията за деца и за деца с увреждания. В същото време размерът по чл. 18, ал. 1 остава непроменен от 1 януари 2008 г. Това поставя основателен въпрос дали съществува обективна икономическа или фискална причина именно този размер да остане извън периодичната оценка на неговата реална стойност. При липса на такава обективна причина продължаващото запазване на номиналната стойност от 2008 г. води до все по-голямо отклонение между формално предоставеното право и неговото реално икономическо съдържание. ПРИЛОЖЕНИЕ № 3 ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА ЧАСТИЧНА ПРЕДВАРИТЕЛНА ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО 1. Дефиниране на проблема Проблемът е продължителното несъответствие между номиналния размер на данъчното облекчение по чл. 18 и променената икономическа среда. Размерът не е актуализиран от 1 януари 2008 г., а натрупаната инфлация до август 2026 г. е 88,4%. Към 1 януари 2027 г. периодът без актуализация ще бъде 19 години. Засегнати са физическите лица с 50 и над 50 на сто намалена работоспособност, които имат облагаеми доходи и могат да ползват чл. 18. Косвено са засегнати работодателите, които прилагат месечното данъчно облагане, НАП и държавният бюджет. 2. Цели • възстановяване на част от реалната стойност на облекчението;		

				• запазване на стимулите за официална трудова и икономическа активност на правоимащите лица; • запазване на административната простота на действащия режим; • влизане в сила от деня на обнародването с прилагане на новия годишен размер при определянето на годишната данъчна основа за данъчната 2026 г., така че правоимащите да не чакат още една година за реалния ефект. 3. Заинтересовани страни • лица с 50 и над 50 на сто намалена работоспособност, които имат облагаеми доходи; • работодатели и доставчици на счетоводен/payroll софтуер; • Национална агенция за приходите; • Министерство на финансите и държавният бюджет; • домакинствата на правоимащите лица - непряко. 4. Варианти на действие и оценка на въздействията Вариант 1 „Без действие“ Описание: запазват се действащите размери 4 049,43 евро годишно и 337,45 евро месечно. Историческият левов размер 7 920 лв. е бил равен на 36 минимални работни заплати по 220 лв. през 2008 г.; при варианта без действие тази първоначална икономическа връзка остава напълно прекъсната. Положителни въздействия: не възниква допълнителен пряк отрицателен ефект върху приходите от ДДФЛ и не са необходими технически промени в системите. Отрицателни въздействия: реалната стойност на облекчението продължава да намалява; продължава разминаването между размера от		

				2008 г. и актуалната ценова среда; не се адресира 19-годишният период без актуализация. Специфични въздействия: няма нова административна тежест и няма въздействие върху МСП извън действащото прилагане на чл. 18. Вариант 2 „Актуализация само с натрупаната инфлация“ Описание: годишният размер се актуализира до приблизително 7 629,13 евро, изчислен като 4 049,43 евро × 1,884; съответният месечен размер би бил приблизително 635,76 евро. Положителни въздействия: възстановява се приблизително покупателната стойност на размера от 2008 г.; методиката е пряко свързана с официален индекс на НСИ. Отрицателни въздействия: не се отчита динамиката на трудовите доходи и минималното възнаграждение през периода; бюджетният ефект остава отрицателен спрямо варианта без действие. Специфични въздействия: техническото и административното въздействие е минимално и аналогично на Вариант 3. Вариант 3 „Актуализация на 8 765 евро годишно и 730,42 евро месечно“ Описание: използва се средноаритметична стойност между инфлационно актуализирания размер 7 629,13 евро и умерен доходен ориентир 15 × 660 евро = 9 900 евро. Полученият размер 8 764,56 евро се закръгля на 8 765 евро. Избраните 15 МРЗ са под половината от историческото съотношение от 36 МРЗ през 2008 г., което показва, че предложението не възстановява механично старото съотношение, а търси балансиран компромис.		

				Положителни въздействия: възстановява се значителна част от реалната стойност на облекчението; отчита се както инфлацията, така и динамиката на минималното трудово възнаграждение; не се променя кръгът на правоимащите и не се въвеждат нови процедури. При действащия размер максималната данъчна икономия е само 792 лв. годишно, или 66 лв. средно месечно, което има ограничена способност да покрива повтарящи се разходи за лекарства, прегледи, консумативи и лични грижи. Увеличеният разполагаем доход създава и вторичен положителен ефект за фиска чрез потребление и косвени данъци. Отрицателни въздействия: намаление на приходите от ДДФЛ спрямо варианта без действие; необходимост от еднократни технически настройки в payroll и информационните системи. Специфични въздействия: за настоящата оценка се използва консервативен общ брутен ориентир около 55,70 млн. евро, основан на официално публикуван предходен разчет на МФ. Това е оценка на мащаба на бюджетния ефект, а не компонент от формулата за определяне на нормативния размер 8 765 евро. 5. Сравнение на вариантите Критерий Без действие Само инфлация 8 765 € Реална стойност на облекчението Продължава да намалява Възстановява се спрямо ИПЦ Възстановява се и се отчита доходен ориентир Промяна на кръга правоимащи Не Не		

				Не Административна тежест Без промяна Минимална Минимална Бюджетен ефект Няма нов ефект Отрицателен спрямо базата По-висок отрицателен ефект спрямо базата Проверимост на методиката Запазва се размерът 7 920 лв. / 4 049,43 €, определен през 2008 г., когато е съответствал на 36 × 220 лв. МРЗ; историческото съотношение вече е изгубено. Официална инфлация на НСИ 88,4%: 4 049,43 € × 1,884 = 7 629,13 €. Средноаритметично между 7 629,13 € по НСИ и 9 900 € = 15 × 660 €: 8 764,56 €, закръглено на 8 765 €. Използваните 15 МРЗ са значително под историческите 36 МРЗ. 6. Административна тежест и регулаторни режими Не се въвеждат нови заявления, декларации, регистри, разрешителни, лицензи или такси. Изменението се прилага чрез съществуващите механизми по чл. 18, чл. 42, чл. 49 и годишното деклариране по ЗДДФЛ. За работодателите и НАП въздействието е основно еднократно техническо актуализиране на числовите параметри. 7. Въздействие върху микро-, малки и средни предприятия Не се очаква съществено специфично въздействие върху МСП. Работодателите, включително МСП, които имат служители, ползващи облекчението, ще трябва да актуализират съответния параметър в		

				системите за работна заплата. Не се въвеждат нови отчетни или регистрационни задължения. 8. Бюджетно въздействие Бюджетното въздействие представлява пропуснат приход от ДДФЛ, а не нов разход или трансфер от бюджета. Максималният допълнителен ефект на едно лице е 471,56 евро, но възниква само при годишна данъчна основа поне 8 765 евро. Официалните данни на МФ за 2023 г. показват 148 041 ползватели и действителен бюджетен ефект 97,5 млн. лв. при действащото облекчение - около 83,2% от теоретичния максимум при пълно използване от всички. МФ е оценило през 2025 г. и конкретно увеличение до 13 575 лв. на допълнителен ефект 66,8 млн. лв. Тези данни трябва да се използват като основа за актуален модел по доходите за 2026 г., вместо да се приема абсолютният математически максимум. 9. Рискове и мерки за ограничаването им • Риск: окончателната МРЗ за 2027 г. да се различава от използвания ориентир 660 евро. Мярка: техническа актуализация на разчета преди окончателното приемане, ако разликата е съществена. • Риск: общият бюджетен ефект да се отклонява от илюстративните сценарии. Мярка: използване на административни данни на НАП за фактическото ползване. • Риск: кратък срок за софтуерни промени. Мярка: окончателният размер да бъде приет достатъчно преди 1 януари 2027 г. 10. Обществени консултации Предложението се представя в рамките на текущата обществена консултация на Министерството на финансите с период 23.09.2026-23.10.2026 г. В рамките на тази процедура Министерството може		

				непосредствено да използва наличните административни данни на НАП и относимата информация от Министерството на труда и социалната политика за проверка на разчета. Целта на тази проверка е техническо уточняване на фискалния ефект, а не отлагане на решението по предложената промяна. 11. Необходимост от последваща оценка Ако промяната бъде приета, подходящи индикатори за последващо наблюдение са броят на лицата, които са ползвали увеличения годишен размер за доходите от 2026 г., средният размер на действително използваното облекчение, отчетеният бюджетен ефект през 2027 г. и динамиката на ползването на месечния размер по ал. 2 след 1 януари 2027 г. Това би позволило последваща оценка на ефективността на актуализацията. ПРИЛОЖЕНИЕ № 4 ИЗТОЧНИЦИ И ПРОВЕРИМИ ПАРАМЕТРИ 1. Министерство на финансите - обществена консултация по ЗИД на ЗДДФЛ Проектът, мотивите и частичната предварителна оценка на въздействието са публикувани на 23.09.2026 г.; срокът за становища е 23.10.2026 г.; отговорна дирекция е „Данъчна политика“. 2. Национална агенция за приходите - чл. 18 ЗДДФЛ Действащият годишен размер е 4 049,43 евро/7 920 лв. за лица с 50 и над 50 на сто намалена работоспособност. 3. Министерство на финансите - писмен отговор от 2026 г. Посочен е действащият месечен размер по чл. 18, ал. 2 от 337,45 евро/660 лв. и начинът на прилагане при авансовото облагане 4. Министерство на финансите - данъчни промени за 2027 г. Публично е обявено		

				увеличение на данъчните облекчения за деца и за деца с увреждания в проекта за 2027 г. 5. НСИ - калкулатор на инфлацията Януари 2008 г. - август 2026 г.: индекс 188,4%, натрупана инфлация 88,4%. 6. Прогнозен ориентир за МРЗ 2027.В указанията на Министерството на финансите по бюджетната процедура е посочен прогнозен размер 660 евро за 2027 г. Размерът се използва само като прогнозен ориентир, а не като окончателно нормативно определена МРЗ. Публично потвърждение: БТА, 27.08.2026 г. 7. НОИ - Бюлетин за бюджета на ДОО за 2008 г. Официалните макроикономически параметри за 2008 г. посочват минимална работна заплата 220 лв., което потвърждава историческото съотношение 7 920 лв. = 36 МРЗ. 8. Министерство на финансите - публично представяне на данъчните промени за 2027 г. МФ обявява увеличение на данъчните облекчения за деца и за деца с увреждания, включително 10 000 евро за дете с увреждане, което показва активна политика по осъвременяване на социално насочени данъчни облекчения. 9. Публично представяне на данъчния пакет за 2027 г. - актуализация на глоби и санкции. В публичното представяне на пакета се посочва актуализиране на номинални размери на глоби и санкции, които не са променяни от 2006 г. Този факт се използва тук само като принципен пример за осъвременяване на фиксирани парични стойности при съществена промяна на икономическата среда. 10. Министерство на финансите - писмен отговор от 28.03.2025 г. | По данни на НАП през 2023 г. 148 041 лица са ползвали чл. 18, а		

				отчетеният отрицателен ефект върху бюджета е 97,5 млн. лв.; оценено е, че увеличение от 7 920 лв. на 13 575 лв. би имало допълнителен отрицателен ефект 66,8 млн. лв. годишно. | 11. Историческа и нормативна проверка за 2007-2008 г. | Чл. 18 е изменен в ДВ, бр. 113 от 2007 г. с годишен размер 7 920 лв.; ПМС № 1/11.01.2008 г. определя минимална работна заплата 220 лв. от 1 януари 2008 г., което потвърждава съотношението 7 920 лв. = 36 МРЗ. 12. Министерство на финансите - интервю на министъра на финансите Пламен Орешарски, 31.07.2007 г. | При представянето на логиката на плоския данък е обяснено, че при пределно ниска ставка отделните преференции губят значение; в разговора е обсъдено и премахването на данъчните облекчения. Това е исторически източник за първоначалната концепция на реформата, а не твърдение, че всички специални облекчения са били окончателно отменени. | Справка от калкулатора на инфлацията на НСИ: Януари 2008 г. - август 2026 г.: индекс 188,4%; инфлация 88,4%. ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИСКАНЕ Моля Министерството на финансите да включи в окончателния проект на ЗИД на ЗДДФЛ актуализацията на чл. 18, ал. 1 до 8 765 евро. Размерът е изведен чрез прозрачна методика, основана на историческия мащаб на облекчението, официалната инфлация и умерен ориентир спрямо минималната работна заплата. Предложението не създава ново право, не разширява кръга на правоимащите и не въвежда нов административен режим.		

				Настоящото предложение е продължение на последователна позиция, започнала още при данъчната реформа от 2007-2008 г. След 19 години без актуализация целта му остава добронамерена и практична: съществуващото право по чл. 18 да запази реално икономическо съдържание за хората, които работят и сами формират доходите си. Предложението е за актуализиране на съществуваща мярка: годишният размер по чл. 18, ал. 1 да стане 8 765 евро и да се приложи при определянето на годишната данъчна основа за данъчната 2026 г., при влизане в сила на закона от деня на обнародването му. Месечният размер по ал. 2 се прилага занапред за доходи, придобити от 1 януари 2027 г. Не се предвижда обратно преизчисляване на месечните авансови данъци за 2026 г.		
				2.		
15	**На 12.10.2026 г. чрез Портала за обществени консултации**	**Даниел Топалов**	☒ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	Правя следните бележки и предложения: 1. Чл. 22ж, ал. 1 дава фиксирана сума, независимо от размера на направените разходи, докато мотивите обещават приспадане „до“ сумата срещу действителни разходи Разпоредба: § 5, нов чл. 22ж, ал. 1. Проектът гласи, че лицата „ползват данъчно облекчение за детско развитие за извършени разходи за стоки и услуги за здравни, образователни и спортни дейности, като приспадат от сумата от годишните данъчни основи по чл. 17: 1. 2 000 евро – при едно ненавършило пълнолетие дете; 2. 4 000 евро …; 3. 6 000 евро …“. Мотивите гласят, че „се приспадат до 2 000 евро при едно дете, до 4 000 евро при две деца и до 6 000 евро при три и повече деца“ и че „част от направените за тази цел разходи се отчита при определянето на годишната данъчна основа“. По буквата на ал.	**Приема се частично**	С цел яснота за прилагащите, разпоредбата в законопроекта ще се коригира така, че да е ясно, че признатите разходи за целта на данъчното облекчение са в размер до посочения в чл. 22ж, ал. 1, т. 1-3. По отношение уточнението „на извършените и документално доказани разходи“ считаме, че не необходимо, тъй като в тези условия са включени в ал. 2, т. 6 от проекта.

				1 лице с разход от 50 евро приспада 2 000 евро. Ал. 2, т. 4 („в размерите по ал. 1“) не решава въпроса, защото също препраща към фиксираните суми. Чл. 28, ал. 2 от Закона за нормативните актове изисква съответствие между мотивите и проекта; данъчната основа трябва да следва еднозначно от закона. Ако облекчението във фиксиран размер е целено, моля мотивите да бъдат съответно коригирани — в този случай предложението се счита за оттеглено. **Предложение № 1.** В § 5, в чл. 22ж, ал. 1 думите „като приспадат от сумата от годишните данъчни основи по чл. 17:“ се заменят с „като приспадат от сумата от годишните данъчни основи по чл. 17 размера на извършените и документално доказани разходи, но не повече от:“.		
				2. Доказването на разхода изисква документ с единен граждански номер и адрес на родителя за всяка покупка, а фискалният бон при безкасово плащане не е достатъчен Разпоредба: § 5, нов чл. 22ж, ал. 2, т. 6. Проектът изисква лицето да притежава „документ за закупената стока или извършената услуга в полза на детето, съдържащ реквизитите по чл. 6, ал. 1 от Закона за счетоводството, придружен от документ за плащането му (фискален бон, разписка, банков или друг документ)“. Чл. 6, ал. 1, т. 3 от Закона за счетоводството изисква наименование или име, адрес и единен идентификационен код или единен граждански номер на издателя и получателя — т.е. фактура на името на родителя за всяко учебно помагало или спортен екип. Чл. 118, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност задължава всеки търговец	**Не се приема**	Изброените видове документи за направено плащане не са изчерпателни, което е с цел предоставяне на възможност за различни начини на плащане и удобство на физическите лица. Предвид това, Вашето предложение попада в обхвата на думите „или друг документ“ и не е необходимо изрично да се добавя в текста на разпоредбата.

				да регистрира продажбата с фискален или системен бон. Мотивите обявяват за цел „насърчаване на документирането на извършените доставки“; тя се постига и с фискален бон, когато плащането е безкасово от сметка на родителя, тъй като плащането е проследимо. В развитие на коментара на ТехноЛогика ЕАД (30.09.2026 г., 11:00 ч.) предлагам следната редакция. **Предложение № 2.** В § 5, в чл. 22ж, ал. 2, т. 6 след думите „(фискален бон, разписка, банков или друг документ)“ се добавя „или фискален или системен бон по чл. 118, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност, когато плащането е извършено по безкасов начин от платежна сметка на данъчно задълженото лице“.		
				3. Новата т. 10 на чл. 23, ал. 1 изисква превод „от заклет преводач“ в противоречие с чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/1191 Разпоредба: § 6, т. 1 (нова т. 10 на чл. 23, ал. 1). Проектът изисква към декларацията по чл. 22ж, ал. 7 „копия на официални документи, доказващи наличието на условията за ползване на данъчното облекчение по чл. 22ж, както и техният превод на български език, извършен от заклет преводач“. Условията по чл. 22ж, ал. 2 и 3 се доказват основно с документи за раждане, произход и местопребиваване на детето — категориите по чл. 2, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/1191. Чл. 6, параграф 2 от регламента гласи: „Заверен превод, извършен от квалифицирано за целта лице съгласно правото на държава членка, се приема във всички държави членки.“ Чл. 6, параграф 1, буква б) освобождава от превод документ, придружен от многоезично стандартно удостоверение.	**Приема се**	

				Регламентът е пряко приложим и има предимство пред националния закон. **Предложение № 3.** В § 6, т. 1, в новата т. 10 думите „както и техният превод на български език, извършен от заклет преводач“ се заменят с „както и техният превод на български език, извършен от заклет преводач или заверен превод, извършен от квалифицирано за целта лице съгласно правото на друга държава членка, когато документът попада в приложното поле на Регламент (ЕС) 2016/1191; превод не се изисква в случаите по чл. 6, параграф 1 от същия регламент“.		
				4. Същият дефект съществува в т. 8 и 9 на чл. 23, ал. 1, които проектът засяга чрез увеличаването на облекченията Разпоредба: § 6 (чл. 23, ал. 1, т. 8 и 9 — облекченията по чл. 22в и 22г). Проектът изменя чл. 23 (нова т. 10 на ал. 1 и ал. 3). Действащите т. 8 и 9 съдържат същото изискване за превод „извършен от заклет преводач“, а със същия проект облекченията по чл. 22в и 22г се увеличават до 5 000 – 11 000 евро, с което кръгът на засегнатите чуждестранни родители се разширява. Съображенията по т. 3 се прилагат изцяло. **Предложение № 4.** В § 6 се създава т. 1а: „1а. В ал. 1, т. 8 и 9 думите „извършен от заклет преводач“ се заменят с „извършен от заклет преводач или заверен превод, извършен от квалифицирано за целта лице съгласно правото на друга държава членка, когато документът попада в приложното поле на Регламент (ЕС) 2016/1191; превод не се изисква в случаите по чл. 6, параграф 1 от същия регламент“.“.	**Приема се**	

				5. Новата ал. 8 на чл. 73а прилага единен срок „по ал. 1“ за информация, чиито срокове са различни, и заедно със заличаването в ал. 6 премахва хипотезата на прехвърляне на предприятие Разпоредба: § 12, т. 4 и 5 (чл. 73а, ал. 6, изречение първо и нови ал. 8 и 9). Действащата ал. 6, изречение първо гласи: „При преобразуване или прехвърляне на предприятие информацията по ал. 1 - 5 се изготвя и предоставя от правоприемника.“ Проектът я заличава и създава ал. 8: „При преобразуване на предприятие … информацията се подава … в срока по ал. 1. При преобразуване чрез разделяне декларацията се подава от едно от новоучредените или приемащите дружества …“. Първо, прехвърлянето на предприятие отпада, без мотивите да го обсъждат. Второ, срокът по ал. 1 е подаването с декларацията по чл. 55, ал. 1 за четвъртото тримесечие, докато информацията по ал. 2 и 3 се подава „в срок до 30 април на годината, следваща годината на начисляване и/или изплащане на доходите“; ал. 9 повтаря същото препращане. Трето, във второто изречение на ал. 8 е използвана думата „декларацията“, а уреденият предмет е „информацията“. Ако отпадането на прехвърлянето е целено, моля мотивът да посочи причината по чл. 28, ал. 2, т. 1 ЗНА — в този случай предложението в частта за прехвърлянето се счита за оттеглено. **Предложение № 5.** В § 12 т. 4 се изменя така: „4. В ал. 6 изречение първо се изменя така: „При прехвърляне на предприятие информацията по ал. 1 – 3 се изготвя и предоставя от правоприемника.““, а в т. 5, в новите ал. 8 и 9 думите „в срока по ал. 1“ се	**Приема се**	

				заменят с „в сроковете по ал. 1 – 3“ и в ал. 8, изречение второ думата „декларацията“ се заменя с „информацията“.		
				6. Новата ал. 5 на чл. 73а не казва, че информацията се подава със справката по чл. 73, ал. 6, което е обявената цел на изменението Разпоредба: § 12, т. 3 (чл. 73а, ал. 5). Проектът гласи, че информацията за трудовите доходи на граждани на други държави членки „се предоставя в срока и по реда за предоставяне на информацията по чл. 73“. Мотивите гласят, че „необходимата информация ще се подава единствено чрез справката по чл. 73, ал. 6 от ЗДДФЛ“. Чл. 73 урежда няколко справки с различно съдържание; препращането към „срока и реда“ не определя в коя справка се включва информацията, а това е смисълът на изменението — премахване на дублирането. **Предложение № 6.** В § 12, т. 3, в ал. 5 думите „която се предоставя в срока и по реда за предоставяне на информацията по чл. 73“ се заменят с „която се включва в справката по чл. 73, ал. 6 и се предоставя в срока и по реда за нейното подаване“.	**Не се приема**	Разпоредбата на чл. 73 от ЗДДФЛ касае задълженията за предоставяне на информация от платците на доходи, както обхвата на тази информация, така и реда и начина на подаването ѝ в НАП. При положение че чл. 73а, ал. 5 от ЗДДФЛ касае информация за доходи по трудови правоотношения, те ще бъдат включени в справката по чл. 73, ал. 6 от ЗДДФЛ.
				7. Новата ал. 7 на чл. 55 дублира действащия чл. 56, ал. 3 Разпоредба: § 9 (нова ал. 7 на чл. 55). Проектът създава ал. 7: „При заличаване/прекратяване на предприятие декларацията се предоставя в сроковете и по реда за подаване на данъчната декларация по чл. 162 от Закона за корпоративното подоходно облагане.“ Действащият чл. 56, ал. 3 гласи: „При заличаване/прекратяване на предприятието декларацията по чл. 55, ал. 1 се	**Приема се**	

				подава в срока и по реда за подаване на данъчната декларация по чл. 162 от Закона за корпоративното подоходно облагане. В същия срок се внасят и данъците, дължими по декларацията.“ Двата текста уреждат една и съща хипотеза с различна редакция („се предоставя в сроковете“ и „се подава в срока“), като само чл. 56, ал. 3 урежда и внасянето на данъците; дублирането създава въпрос коя от двете норми се прилага. **Предложение № 7.** В § 9 думите „ал. 5-7“ се заменят с „ал. 5 и 6“, а текстът на ал. 7 се заличава.		
				8. Заповедта за формата на информацията се изважда от „Държавен вестник“ без срок за публикуването ѝ Разпоредба: § 12, т. 1 и 2 (чл. 73а, ал. 2 и 3). Проектът заменя „обнародва в „Държавен вестник““ с „публикува на интернет страницата на Националната агенция за приходите“. Мотивите (т. 4) обосновават това с факта, че форматът е „структуриран чрез технически спецификации във вид на XML и XSD файлове“. Обнародването даваше удостоверима дата; новият текст не определя кога заповедта трябва да е публична спрямо срока за подаване (30 април), а пенсионноосигурителните дружества и застрахователите трябва да приспособят софтуера си преди него. **Предложение № 8.** В § 12, т. 1 и 2 думите „публикува на интернет страницата на Националната агенция за приходите“ се заменят с „публикува на интернет страницата на Националната агенция за приходите не по-късно от 31 декември на годината, за която се отнася информацията“.	**Не се приема**	И в действащата редакция на чл. 73а, ал. 2 и 3 от ЗДДФЛ не е предвиден конкретен срок за обнародване на заповедта, с която се утвърждава форматът за предоставяне на информацията. С предложеното изменение се променя начинът на оповестяване на формата, като се предвижда публикуването му на интернет страницата на НАП, без да се променя установеният срок за подаване на информацията. Поради това не се налага въвеждането на допълнителен фиксиран срок за публикуване до 31 декември на съответната година. След утвърждаване на заповедта на изпълнителния директор на НАП, което не се прави всяка година, тя следва да се публикува на интернет страницата на Агенцията и съответно действа от датата на нейното издаване. Това по никакъв начин не се променя, когато заповедта се обнародва в „Държавен вестник“. Може да се отбележи, че подобен подход се използва и по отношение на други заповеди на изпълнителния директор на НАП, за които

						в Данъчно-осигурителния процесуален кодекс е указано, че се публикуват на интернет страницата на НАП без наличието на конкретен срок.
				Бележки по мотивите и оценката на въздействието 9. Мотивите не съдържат финансовото отражение, посочено в оценката на въздействието Разпоредба: мотиви, раздели „Финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба“ по т. 1 и т. 2. Частичната оценка на въздействието посочва „прогнозното намаление на данъчните приходи за 2027 г., 2028 г. и 2029 г. … в размер на 105 900 000 евро“ за увеличението на облекченията за деца и „прогнозното годишно намаление на данъчните приходи … в размер на 93 000 000 евро“ за облекчението за детско развитие. Мотивите по същите мерки гласят само, че промяната „ще окаже въздействие върху държавния бюджет“. Чл. 28, ал. 2, т. 3 ЗНА изисква мотивите да съдържат финансовите и другите средства, необходими за прилагането на новата уредба. **Предложение № 9.** В мотивите, в раздела „Финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба“ по т. 1 се добавя „Прогнозното намаление на данъчните приходи за 2027 – 2029 г. е 105 900 000 евро.“, а по т. 2 — „Прогнозното годишно намаление на данъчните приходи е 93 000 000 евро.“.	**Приема се частично**	Отразен е необходимият текст в мотивите.
				Технически бележки 10. Липсващи запетаи и излишна точка в заместващите текстове Разпоредба: § 1, § 6, т. 2 и § 8, т. 1.	**Приема се частично**	Въпросът касае прилагането на различна правно техническа техника. В ЗИД на ЗКПО се използват следните кавички („Х“)

				Замяната на „и 22г“ с „22г и 22ж“ дава „22в 22г и 22ж“ без запетая; замяната на „и 9“ с „9 и 10“ в чл. 23, ал. 3 дава „т. 4, 8 9 и 10“; в § 8, т. 1 заместващият текст „22г и 22ж.“ съдържа точка, която води до двойна точка в чл. 49, ал. 3, т. 2. **Предложение № 10.** В § 1, § 6, т. 2 и § 8, т. 1 заместващият текст „22г и 22ж“ се заменя с „„ 22г и 22ж“, като в § 8, т. 1 точката след „22ж“ в кавичките се заличава; в § 6, т. 2 заместващият текст „9 и 10“ се заменя с „„ 9 и 10“.		
				11. Липсва предлогът „с“ Разпоредба: § 6, т. 2. **Предложение № 11.** В § 6, т. 2 думите „се заменят „22г и 22ж““ се заменят със „се заменят с „„ 22г и 22ж““.	**Приема се частично**	Въпросът касае прилагането на различна правно техническа техника.
				12. Номерацията на алинеите в чл. 22ж прескача ал. 9 Разпоредба: § 5, чл. 22ж — след ал. (8) следва ал. (10). **Предложение № 12.** В § 5, в чл. 22ж ал. „(10)“ става ал. „(9)“.	**Приема се**	
				13. Заместващата сума не е в кавички; липсва точка след номера на члена Разпоредба: § 3 и § 4 (чл. 22г[1]). § 3: „думите „2000 лв.“ се заменят с 10 000 евро“. § 4: „Чл. 22г1 (1)“ — без точка след означението на члена (чл. 27, ал. 1 от Указ № 883 за прилагане на ЗНА). **Предложение № 13.** В § 3 думите „10 000 евро“ се поставят в кавички, а в § 4 след „Чл. 22г1“ се поставя точка.	**Приема се**	

				14. Редакционни грешки във въвеждащите изречения Разпоредба: § 9 и § 11. § 9: „В чл. 55 се създават се ал. 5-7“; § 11: „В чл. 73, ал. 2 се изменя така“. **Предложение № 14**. В § 9 думите „се създават се“ се заменят със „се създават“, а в § 11 думите „В чл. 73, ал. 2 се изменя така:“ се заменят с „В чл. 73 ал. 2 се изменя така:“.	**Приема се**	
				15. Латински букви вместо кирилски Разпоредба: § 5 (чл. 22ж, ал. 6) и § 16. В чл. 22ж, ал. 6 думите „навършило е пълнолетие“ са изписани с латинско „е“, а в § 16 („В чл. 81а се правят следните изменения“) буквата в означението на члена е латинско „а“. При означение на член това пречи на търсенето и препращането в правноинформационните системи. **Предложение № 15.** В § 5, в чл. 22ж, ал. 6 и в § 16 латинските букви „е“ и „а“ се заменят с кирилските „е“ и „а“ („навършило е пълнолетие“; „В чл. 81а“).	**Не се приема**	Законопроектът и всички придружаващи го материали са изготвени на български език.
				16. Непълен списък на изменителните актове в наименованието Разпоредба: наименование на законопроекта (данни за обнародване и изменения). Списъкът за 2023 г. посочва само „бр. 106 от 2023 г.“, без изменението със ЗИД, обнародвано в ДВ, бр. 102 от 2023 г. Същият пропуск има и в § 51 от паралелния законопроект за изменение на ЗКПО (консултация 12737-К). **Предложение № 16**. В наименованието думите „бр. 106 от 2023 г.“ се заменят с „бр. 102 и 106 от 2023 г.“.	**Приема се**	

				На основание чл. 26, ал. 5 от Закона за нормативните актове моля всяко от изложените по-горе възражения, бележки и предложения да бъде разгледано и отразено в справката за постъпилите предложения като отделна позиция, по посочения пореден номер, с изрични самостоятелни мотиви за приемането или отхвърлянето му, без обединяване или общ отговор по няколко точки. При квалификация „приема се“ моля да бъде посочен конкретният текст от акта, в който предложението е отразено — съответно член, алинея и точка, а при акт с таблична структура — приоритет, мярка и наименование на колоната. Уточнявам, че отбелязване „приема се по принцип“, при което текстът на акта остава непроменен, ще бъде тълкувано от подателя като неприемане по смисъла на чл. 26, ал. 5 от Закона за нормативните актове, което поражда задължение за мотивирана обосновка. Уведомявам, че при отразяване на бележките без самостоятелни мотиви по всяка позиция или при квалификация „приема се по принцип“ без посочен изменен текст, изложените предложения ще бъдат подадени повторно като предложение по чл. 107, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс, по което на основание чл. 118 АПК се дължи мотивирано произнасяне в двумесечен срок със съобщаване на подателя.		
16	На 12.10.2026 г. чрез ел. поща: delcheva.ginka@gmail.com	**Гинка Делчева**	☒ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго	1. СТАНОВИЩЕ Относно § 2 от проекта на Закон за изменение и допълнение, с който се изменят размерите на данъчните облекчения за деца по чл. 22в, ал. 1 В рамките на общественото обсъждане възразявам срещу предложените размери на данъчните	**Приема се**	

			лице/група лица: ….	облекчения за деца — 5000 евро за едно дете, 8000 евро за две деца и 11 000 евро за три и повече деца. Считам, че предложеният механизъм води до неоправдано различно данъчно третиране на семействата според броя на децата и до по-голяма данъчна тежест за многодетните семейства, като поражда съмнения за непряка дискриминация. При размер на облекчението от 5000 евро за едно дете, прилагането на същия принцип за всяко дете би означавало 10 000 евро за две деца и 15 000 евро за три деца. Вместо това проектът предвижда съответно 8000 и 11 000 евро. Така размерът на данъчното облекчение за всяко дете намалява с увеличаването на броя на децата в семейството. Това различие се проявява дори при равни доходи и оптимални условия, когато семействата могат да ползват облекчението в пълен размер. При данъчна ставка от 10% семейство с три деца би спестило 1100 евро данък годишно при предложеното намаление на данъчната основа от 11 000 евро, вместо 1500 евро при намаление от 15 000 евро. Разликата от 400 евро годишно представлява допълнителна данъчна тежест, произтичаща от ограничения размер на облекчението. Следва да се подчертае, че данъчното облекчение не представлява социална помощ или безвъзмездно плащане от държавния бюджет, а право на намаляване на данъчната основа и съответно на дължимия данък. Реалната данъчна полза зависи от размера на данъка, който подлежи на намаляване. Увеличаването на размера на облекчението не означава автоматично изплащане на съответната сума от бюджета, а предоставя възможност за справедливо упражняване на правото на данъчно облекчение съобразно броя на		

				отглежданите деца. Определянето на еднакъв размер на облекчението за всяко дете не създава нов вид социален разход, а гарантира равнопоставено данъчно третиране и предотвратява ограничаването на правото на облекчение за многодетните семейства единствено поради по-големия брой деца. Многодетните семейства са поставени в по-неблагоприятно положение: те поемат по-високи разходи за отглеждането на децата си, но получават по-ниско данъчно облекчение за всяко дете. Макар да не се въвежда различна данъчна ставка, ограничаването на размера на облекчението води до по-висок реално дължим данък спрямо този, който биха платили при еднакъв размер на облекчението за всяко дете. Считам, че този подход поражда основателни съмнения за непряка дискриминация спрямо многодетните семейства, тъй като ги поставя в по-неблагоприятно данъчно положение именно поради броя на отглежданите деца. Вместо намаляване на облекчението за всяко следващо дете, следва да се предвиди механизъм за пропорционалното му увеличаване с нарастването на броя на децата, отчитайки по-високите общи разходи за тяхното отглеждане и издръжка. По този начин данъчната политика би осигурила по-справедлива подкрепа за семействата и би предотвратила прехвърлянето на допълнителна финансова тежест върху многодетните родители. Предложените изменеия в проекта не съответстват на целта на семейната политика да подкрепя родителството, да намалява финансовата тежест за отглеждане на деца и да насърчава раждаемостта. Данъчната политика не следва да създава допълнителна финансова тежест за семействата, които		

				отглеждат повече деца, чрез ограничаване на правото им на данъчни облекчения. **Предложение:** Предлагам § 2 от проекта на закон да бъде преразгледан, като се въведе еднакъв размер на намалението на данъчната основа за всяко дете: 5000 евро за едно дете, 10 000 евро за две деца и 15 000 евро за три деца, с допълнително увеличение от 5000 евро за всяко следващо дете. Заключение: Настоявам предложените размери да бъдат преразгледани с оглед осигуряване на равнопоставено данъчно третиране на децата и предотвратяване на неоправданото прехвърляне на допълнителна данъчна тежест върху многодетните семейства. Данъчното облекчение следва да нараства пропорционално на броя на децата, а не да намалява за всяко следващо дете без убедителна обективна обосновка.		
17	На 13.10.2026 г. чрез Портала за обществени консултации	**Стелиана Аврейска**	☒ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	Добра идея, но трудно изпълнима на практика. Като родител напълно подкрепям всички облекченя за работещите родители. Но виждам следните проблеми: Не е ясно какви точно разходи ще се включват и какви - не. Това отваря широко поле за интерпретация от страна на данъчно задължените лица и НАП, евентуални злоупотреби, отказ за възстановяване на суми на база на субективна преценка. В действителност, дори и да има някакви общи препоръки, винаги ще се налага преценка случай за случай (case by case). Естеството на посочените разходи предполага многобройни заплащания на неголеми суми,	**Приема се**	

				което ще доведе до допълнително задължение на родителите да съхраняват и калкулират десетки платежни документи, много от които се правят електронно. Не става ясно какви са задължителните реквизити на платежните документи. На практика, не всяка покупка може да включва данните на детето - например касова бележка, онлайн поръчка. Изискване за фактура би натоварило още повече родителите и финансовата полза сравнена с административната тежест става съмнителна. Не става ясно как НАП ще следи за акуратността на декларираните суми. В обобщение, предложеният текст има нужда от сериозна редакция или отделно приложение с насоки какво се включва и какво не, облекчена процедура за подаване на разходите от страна на родителите и прецизиране на механизмите за контрол.		
18	На 14.10.2026 г. постъпило в МФ с вх. № 16-12-361/14.10.2026 г.	**Гражданска инициатива „Родители за достойно майчинство“**	☐ Лицето действа от свое име ☒ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	1. Предложение за законодателна промяна относно: Запазване на правото на данъчно облекчение за деца при наличие на публични задължения и насочване на сумата на облекчението към тяхното погасяване I. СЪЩЕСТВУВАЩ ПРОБЛЕМ Съгласно действащия режим на Закона за данъците върху доходите на физическите лица наличието на подлежащи на принудително изпълнение публични задължения към момента на подаване на годишната данъчна декларация препятства ползването на данъчните облекчения. Така родител, който отговаря на всички материалноправни условия за ползване на данъчното облекчение за дете, може да бъде	**Не се приема**	Условието по чл. 23, ал. 2 ЗДДФЛ (липса на подлежащи на принудително изпълнение публични задължения към датата на подаване на декларацията) е общо за всички облекчения и стимулира изпълнението на данъчните задължения. Лицето може да погаси задълженията и да ползва облекчението. Предложената промяна би отменила условието за всички облекчения по глава трета, а не само за облекченията за деца.

				лишен от него единствено поради наличието на публично задължение. Това води до ситуация, при която данъчното облекчение не се използва нито за подпомагане на семейството, нито за намаляване на съществуващото публично задължение. Предлага се този подход да бъде променен. Наличието на публично задължение не следва да води до загуба на правото на данъчно облекчение за дете. Когато родителят има такова задължение, сумата, произтичаща от облекчението, следва да бъде насочвана към неговото погасяване. По този начин държавата едновременно: ● признава правото на родителя на данъчно облекчение; ● не изплаща сумата на лице с изискуеми публични задължения; ● намалява размера на публичната задлъжнялост; ● запазва предназначението на данъчното облекчение да отчита финансовата тежест от отглеждането на дете; ● използва вече съществуващи механизми за прихващане и отчитане на надвнесени суми. Предлагана законодателна промяна § 1. Изменение на чл. 23 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица В чл. 23 се правят следните изменения и допълнения: 1. Алинея 2 се изменя така: „(2) Данъчните облекчения по тази глава се ползват и от данъчно задължени лица, които към датата на подаване на годишната данъчна декларация имат подлежащи на принудително изпълнение публични задължения, като сумата, произтичаща от ползването на данъчното облекчение, се прихваща за погасяване на тези		

				задължения по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.“		
				2. Създава се нова ал. 2а: „(2а) Когато данъчно задължено лице ползва данъчно облекчение за деца по чл. 22в или данъчно облекчение за деца с увреждания по чл. 22г и има подлежащи на принудително изпълнение публични задължения, сумата, подлежаща на възстановяване вследствие на ползваното облекчение, се прихваща служебно до размера на тези задължения.“ 3. Създава се нова ал. 2б: „(2б) Когато сумата по ал. 2а надвишава размера на публичните задължения, разликата се възстановява на данъчно задълженото лице по общия ред.“	**Не се приема**	Облекчението по чл. 22ж е за реално платени разходи за дете, а предложението го насочва към погасяване на публични задължения, с което се заобикаля защитата по чл. 22ж, ал. 9 срещу принудително изпълнение. Прихващането и възстановяването по общия ред са уредени в ДОПК.

				4. В чл. 22в се създава ал. 2: „(2) Размерите на данъчното облекчение по ал. 1 се актуализират ежегодно, считано от 2027 г., по т.нар. швейцарско правило, като се увеличават с процент, равен на сбора от 50 на сто от годишния ръст на средния осигурителен доход и 50 на сто от годишната инфлация, измерена чрез средногодишния индекс на потребителските цени за предходната календарна година. При изчисляването се използват официално публикуваните данни на Националния осигурителен институт и Националния статистически институт. При отрицателен резултат от прилагането на формулата размерът на данъчното облекчение не се намалява.“ 5. В чл. 22г се създава ал. 10: „(10) Размерът на данъчното облекчение по този член се актуализира ежегодно по реда и при условията на чл. 22в, ал. 2.“ Законът следва изчерпателно да определя базата, формулата за актуализация и правилото при дефлация. Министърът на финансите обявява изчисления по законовата формула размер с констативен акт, който няма характер на нормативно определяне и не допуска административна преценка.	**Не се приема**	Автоматичната годишна актуализация на размерите на облекченията по „швейцарското правило“ с констативен акт на министъра на финансите прехвърля установяването на данъчен параметър към изпълнителната власт, лишава Народното събрание от контрол върху данъчните разходи и създава непредвидим бюджетен ефект. Предложенията се отнасят до чл. 22в, 22г и 23, а не до чл. 22ж, и излизат извън предмета на законопроекта.
				Защитни и балансиращи механизми в материалното и процесуалното право: За да се гарантира точното прилагане на механизма, без да се накърняват правата на родителите с по-големи задължения и без да се създават предпоставки за злоупотреби, е препоръчително в нормативните текстове да се предвидят следните гаранции: - Ограничаване на прихващането само до изискуеми и безспорни задължения.		Предложението няма характер на законодателно предложение.

				Прихващането не следва да се извършва като чисто техническа операция в информационната система без издаване на индивидуален административен акт . Органът по приходите следва да издава Акт за прихващане или възстановяване. Актът за прихващане или възстановяване задължително се връчва на лицето и подлежи на обжалване. - Гаранции при публични задължения към други държави – членки на ЕС: Въпросът дали сумата от данъчното облекчение може да послужи за погасяване на публични задължения към други държави от ЕС се подчинява на специалния режим на Директива 2010/24/ЕС и Глава двадесет и седма „а“ от ДОПК (чл. 269а – чл. 269щ) [Чл. 269а от ДОПК; § 26 от ДОПК; Чл. 13 от Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 мар...]. Прихващането срещу чуждестранни задължения не може да се извършва автоматично само въз основа на данни за наличие на дълг в друга държава. За да бъде законосъобразно насочването на средства към такива задължения, националният закон и практиката изискват спазването на императивни гаранции изрично посочени: ● Изискване за официално искане за събиране и Единен инструмент (ЕИПИМ); ● Задължителна гаранция за надлежно уведомяване; ● Контрол върху преклузивните срокове и погасителната давност; ● Минимален праг за трансгранична помощ; ● Клауза за социални и икономически затруднения; Предметен обхват на допустимите чуждестранни вземания:		

				Съгласно чл. 269а, ал. 2, т. 1 от ДОПК задълженията за задължителни осигурителни вноски към осигурителни фондове на други държави членки са изрично изключени от обхвата на взаимната помощ [Чл. 269а ал. 2 т. 1 от ДОПК]. Следователно прихващане срещу данъчно облекчение в България може да се извършва само за преки и косвени данъци, мита и свързани с тях административни санкции, но не и за осигурителни дългове в чужбина [Чл. 269а ал. 1 т. 1-6, от ДОПК]. Задължения към други държави от ЕС да се погасяват чрез прихващане само след образувано производство по реда на Глава 27а от ДОПК въз основа на валиден Единен инструмент [Чл. 269к ал. 1 от ДОПК; Чл. 269л ал. 1-2 от ДОПК]. II. МОТИВИ Действащият чл. 23, ал. 2 ЗДДФЛ поставя липсата на подлежащи на принудително изпълнение публични задължения като условие за ползване на данъчните облекчения. По този начин родител, който отговаря на всички условия за данъчно облекчение за дете, може да загуби правото да го ползва единствено поради наличието на публично задължение. Предлага се този подход да бъде променен, като публичното задължение не отнема правото на данъчно облекчение, а сумата на облекчението в случая се използва автоматично за неговото погасяване, без да се изисква в случая неговото съгласие. Това решение съчетава интереса на семействата с деца с интереса на държавата към събирането на публичните вземания. 1. Използване на вече съществуващ механизъм Предложението не изисква изграждането на нова административна система. Данъчно-		

				осигурителният процесуален кодекс вече урежда прихващането на надвнесени суми с изискуеми публични задължения, а чл. 130а ДОПК предвижда възможност надвнесени суми да бъдат използвани и за бъдещи задължения. Същият принцип е отразен и в годишната данъчна декларация, в която е предвидена възможност лицето да заяви използване на надвнесена сума за погасяване на свои задължения. Следователно предлаганата промяна не създава нов модел на прихващане, а позволява вече съществуващият механизъм да бъде приложен и когато сумата произтича от данъчно облекчение за деца. 2. Запазване на предназначението на данъчното облекчение Данъчното облекчение за деца е свързано с финансовата тежест по отглеждането на дете. Наличието на публично задължение не заличава обстоятелството, че родителят отговаря на условията за неговото ползване. Поради това санкционирането на родителя чрез пълна загуба на облекчението не е необходимо, когато същата сума може да бъде насочена към погасяване на неговото задължение. При предлагания режим родителят не получава средства в брой, когато има изискуеми публични задължения. Сумата се използва за намаляване на дълга, а само евентуалният остатък се възстановява. 3. Съответствие с действащата защита на сумата от облекчението ЗДДФЛ предвижда специална защита на възстановените суми въз основа на данъчните облекчения за деца и деца с увреждания, като изрично ги изключва от обхвата на		

				принудителното изпълнение. Тази законодателна защита признава специфичното социално предназначение на средствата и необходимостта те да бъдат запазени в интерес на семействата с деца. В този контекст възниква въпросът защо, от една страна, законът защитава сумата от данъчното облекчение от принудително изпълнение, а от друга страна, лишава родителя от възможността да я получи единствено поради наличието на публични задължения. Това създава нормативно противоречие в подход към една и съща сума: тя е призната за социално защитена, когато вече е възстановена, но правото на нейното получаване се ограничава, преди да бъде реализирано, именно поради обстоятелство, което не заличава нито родителските отговорности, нито основанието за ползване на облекчението. Предлаганата промяна преодолява този парадокс, като въвежда последователен и балансиран подход. Вместо родителят да бъде лишен от правото на данъчно облекчение, сумата се насочва към погасяване на неговите собствени публични задължения по силата на изрична законова разпоредба. По този начин се съчетават социалното предназначение на данъчното облекчение, интересът на държавата от събиране на публичните вземания и принципът на справедливост. Следва да се направи ясно разграничение между принудителното изпълнение върху вече възстановена сума, което законът забранява, и законово регламентираното прихващане преди възстановяването ѝ, което се предлага с настоящата промяна. Така се създава механизъм, който не заобикаля		

				съществуващата защита, а урежда отделна хипотеза, съобразена с целта на данъчното облекчение. 4. Намаляване на публичната задлъжнялост и административната тежест Предлаганият механизъм позволява една и съща сума да изпълни едновременно две функции – да реализира признатото от закона данъчно облекчение и да намали публичното задължение на родителя. Например при публично задължение от 3000 лв. и данъчно облекчение от 1800 лв. задължението ще бъде намалено до 1200 лв., без държавата да изплаща 1800 лв. на длъжника. Така се постига по-бързо намаляване на публичната задлъжнялост и се избягва загубата на възможност за прихващане на сумата. Механизмът би довел и до намаляване на административната тежест както за гражданите, така и за приходната администрация. Вместо родителят първо да бъде лишен от възможността да ползва облекчението, а впоследствие да се налага да урежда задължението си чрез отделни плащания и процедури, сумата на облекчението може да бъде прихванатата директно срещу съществуващото публично задължение. Това ограничава необходимостта от допълнителни действия от страна на лицето и от последващо административно обработване на отделни плащания и погасявания. По този начин се създава по-пряк, предвидим и ефективен механизъм, който използва вече съществуващата система за прихващане и не изисква създаването на нова административна процедура.		

				5. Предотвратяване на загуба на право поради изтичане на срокове При действащия режим родителят с публични задължения не може да реализира облекчението в момента, в който то е възникнало. Ако задължението бъде погасено на по-късен етап, възможността за упражняване на старото право може да бъде ограничена от приложимите законови срокове. Предлаганият механизъм позволява сумата да бъде използвана своевременно за погасяване на публичното задължение, вместо да бъде загубена възможността за нейното използване. III. ОЧАКВАН ЕФЕКТ Предлаганата промяна: ● запазва правото на родителите на данъчно облекчение за деца; ● насочва сумата към погасяване на съществуващи публични задължения; ● намалява публичната задлъжнялост на физическите лица; ● подобрява събираемостта на публичните вземания; ● използва вече съществуващия механизъм за прихващане по ДОПК; ● не създава ново данъчно облекчение и не увеличава размера на съществуващите облекчения. IV. ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА Предложението не води до допълнителен бюджетен разход. Не се променят размерът и условията за възникване на данъчните облекчения за деца и деца с увреждания. Променя се единствено начинът на реализиране на облекчението, когато лицето има подлежащи на принудително изпълнение публични задължения.		

				В тези случаи сумата, която иначе би била възстановена на родителя, се използва за погасяване на неговите публични задължения. Поради това предложението може да има положителен ефект върху събираемостта на публичните вземания, без да изисква допълнително бюджетно финансиране. V. ОСНОВЕН ПРИНЦИП И ФИЛОСОФИЯ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО В основата на настоящото предложение стои разбирането, че данъчното облекчение за деца и деца с увреждания е законово признат инструмент за подкрепа на семействата и за компенсиране, макар и частично, на финансовата тежест, свързана с отглеждането и възпитанието на децата. Неговото предназначение е да облекчи икономическото положение на родителите, които отговарят на законовите условия за ползването му, а не да се превръща в средство за допълнително санкциониране на лица, изпаднали в затруднено финансово положение. Наличието на публични задължения не заличава родителските отговорности, не намалява реалните разходи за отглеждане на дете и не променя обстоятелството, че семейството има призната от закона необходимост от подкрепа. Поради това поставянето на родителя пред избора между погасяването на публичните му задължения и реализирането на правото на данъчно облекчение не следва да води до пълна загуба на последното, когато съществува възможност двете цели да бъдат постигнати едновременно. Действащият режим създава ситуация, при която родител, отговарящ на всички материалноправни условия за ползване на данъчното облекчение, може да бъде лишен от		

				него единствено поради наличието на публични задължения. Така законодателството поставя акцент върху обстоятелството, че лицето е длъжник, вместо да отчете както правото му на данъчно облекчение, така и възможността това облекчение да послужи за реално намаляване на неговата задлъжнялост. Предлаганата промяна се основава на принципа, че публичното задължение не следва автоматично да води до загуба на признато от закона право, когато същото право може да бъде реализирано по начин, който защитава едновременно обществения и семейния интерес. Чрез въвеждането на механизъм за служебно прихващане на сумата от данъчното облекчение с изискуемите публични задължения се постига справедлив баланс между две легитимни цели – подкрепата на семействата с деца и ефективното събиране на публичните вземания. Държавата не е поставена в положение да изплаща средства на лица с непогасени публични задължения, а същевременно не препятства упражняването на правото на данъчно облекчение. Напротив, тя насочва дължимата сума към погасяване на съществуващи задължения, като по този начин подобрява тяхната събираемост и ограничава натрупването на просрочени вземания. Предложението изхожда и от разбирането, че социалната функция на данъчното облекчение не трябва да се обезсмисля от обстоятелства, които могат да бъдат уредени чрез по-пропорционален и ефективен механизъм. Възможността за прихващане позволява да се избегне крайният резултат, при който родителят губи цялото облекчение, а държавата не реализира потенциалната полза		

				от насочването на съответната сума към погасяване на задължението. Същевременно предложеният механизъм не цели да насърчава неизпълнението на публични задължения, нито да създава привилегирован режим за длъжниците. Той запазва задължението за тяхното погасяване и предвижда използването на сумата от облекчението именно за тази цел. Прилагането му следва да бъде съпроводено с необходимите законови гаранции за прозрачност, предвидимост и недопускане на злоупотреби. В по-широк план предложението отразява необходимостта данъчната политика да бъде съобразена с реалните социални и икономически условия, в които живеят семействата с деца. Законодателството следва не само да установява права и задължения, но и да осигурява механизми, чрез които признатите права да могат да бъдат упражнявани ефективно, без да се създават непропорционални ограничения. Основният принцип на предложената промяна е, че държавата не следва да противопоставя подкрепата за семействата с деца на събирането на публичните си вземания, когато двете цели могат да бъдат постигнати чрез единен, законосъобразен и справедлив механизъм. VI. ЕВРОПЕЙСКИ ПРАКТИКИ Данъчната политика е един от инструментите, чрез които европейските държави подпомагат семействата с деца и компенсират част от разходите, свързани с отглеждането, грижата, възпитанието и образованието на децата. В различните държави се прилагат различни модели – необлагаеми суми за деца, директно намаляване на дължимия данък, данъчни		

				кредити, възстановими данъчни облекчения при ниски доходи, облекчения за самотни родители, както и специални механизми за признаване на разходите за детска грижа. Показателни са практиките в Германия, Австрия, Нидерландия и Унгария, където подкрепата за семействата е интегрирана в данъчната система и в различна степен е съобразена както с броя и възрастта на децата, така и с доходите и семейното положение на родителите. 1. Германия Германският модел предвижда специална данъчна защита на дохода, необходим за издръжката на децата. За 2026 г. необлагаемият минимум за дете се формира от Kinderfreibetrag (необлагаем минимум за издръжка на дете) в размер на 6 828 € при съвместно облагане (3 414 € на родител) и отделен необлагаем минимум за грижи, възпитание и обучение в размер на 2 928 € (1 464 € на родител). Така общият необлагаем размер достига 9 756 € на дете. Особеност на германската система е, че данъчната служба извършва автоматично сравнение между данъчното облекчение и получаваното Kindergeld (детска добавка), за да определи кой от двата механизма е по-благоприятен за семейството. Родителят не може да ползва едновременно и двете форми на подкрепа. Данъчното облекчение обикновено има по-голяма практическа полза при по-високи доходи. За ползването му към данъчната декларация се подава Anlage Kind (приложение за дете) за всяко дете. Германия предвижда и специално облекчение за самотни родители. Те получават Entlastungsbetrag (данъчно облекчение за		

				самотни родители) в размер на 4 260 € годишно, като сумата се увеличава с 240 € за всяко следващо дете. Облекчението се ползва чрез данъчен клас II, като преминаването към този данъчен клас трябва да бъде поискано от данъчната служба. Отделно от това германската система признава значителна част от разходите за детска грижа. 80% от разходите, до максимум 4 800 € на дете годишно, могат да бъдат отчетени като специални разходи, докато детето е под 14 години. При увреждане, настъпило преди навършване на 25-годишна възраст, възрастова граница няма. Механизмът обхваща различни форми на грижа – детска градина, детегледачка или au pair (домашен помощник, който се грижи за детето). Съществува и възможност определени допълнителни доброволни плащания от работодателя за детска градина или друга детска грижа да бъдат освободени от данък, когато детето все още не е достигнало училищна възраст. Допълнително данъчно облекчение е предвидено и за разходи за частно училище. Родителите могат да приспаднат 30% от таксите, до 5 000 € на дете годишно, при училище на частна издръжка. За децата с увреждания е предвидена паушална сума в размер от 384 € до 2 840 €, в зависимост от степента на увреждане, като тази сума може да бъде прехвърлена върху родителя. По този начин германският модел съчетава няколко различни инструмента – необлагаем минимум за детето, данъчно облекчение за самотни родители, признаване на разходите за детска грижа, стимули чрез работодателя и		

				допълнителни облекчения, свързани с образованието и увреждания. Източници: Familienportal des Bundes (Федерален семеен портал на Министерството на семейството), данъчни облекчения: https://familienportal.de/familienportal/familienleistungen/steuerentlastungen Данъчен калкулатор на федералното министерство на финансите: https://www.bmf-steuerrechner.de/ Берлин, услуга за детски облекчения (Kinderfreibeträge – необлагаеми минимуми за деца): https://service.berlin.de/dienstleistung/325035/ 2. Австрия Австрийската система също използва данъчни механизми за пряко подпомагане на семействата. Основен инструмент е Familienbonus Plus (Семеен бонус плюс), който намалява директно дължимия данък с до 2 000 € на дете годишно. След навършване на 18 години размерът остава до 700 € годишно, докато се получава Familienbeihilfe (семейна помощ). Механизмът е предвиден за периода 2024-2026 г. За лицата с малък или никакъв доход е предвиден и Kindermehrbetrag (допълнително данъчно облекчение за деца при ниски доходи), който може да достигне до 700 € на дете. За 2026 г. при едно дете доходът не трябва да надвишава 17 038 €, а при две деца – 20 538 €. Допълнително е необходимо да е налице самотен родител или партньор с нисък доход. Австрия предвижда и специално данъчно облекчение за единствен или самотен родител. За 2026 г. размерът му е 612 € при едно дете, 828 € при две деца, 1 101 € при три деца и по		

				273 € за всяко следващо дете. При ниски доходи облекчението може да бъде изплатено. Отделно от това лицата, които плащат издръжка, могат да ползват Unterhaltsabsetzbetrag (данъчно облекчение за плащащи издръжка). Размерът е 38 € месечно за първото дете, 56 € за второто и 75 € за третото и следващите деца. Източници: Министерство на финансите, данъчни облекчения (Absetzbeträge – данъчни облекчения): https://www.bmf.gv.at/themen/steuern/arbeitnehmerveranlagung/steuertarif-steuerabsetzbetraege/uebersicht-steuerabsetzbetraege.html Семеен бонус плюс (Familienbonus Plus): https://www.bmf.gv.at/themen/steuern/arbeitnehmerveranlagung/steuertarif-steuerabsetzbetraege/familienbonus-plus.html Австрийски държавен портал, Kindermehrbetrag (допълнително данъчно облекчение за деца при ниски доходи): https://www.oesterreich.gv.at/de/lexicon/K/Seite.992745 3. Нидерландия В Нидерландия един от механизмите за подпомагане на работещите родители е inkomensafhankelijke combinatiekorting (облекчение, зависещо от дохода, за съчетаване на работа и грижа за дете) – данъчно облекчение, предназначено за самотни родители и за по-ниско платения партньор в семейства с деца под 12 години. За 2026 г. максималният размер на това облекчение е 3 032 € при доход около 32 720 €. Облекчението се заявява чрез данъчната декларация.		

				Този модел показва различен подход – вместо единствено да се намалява данъчната тежест на домакинството чрез необлагаем минимум, данъчната система може да бъде използвана и за стимулиране на участието на родителите в заетостта, като размерът на подкрепата е обвързан с дохода. Източници: Rijksoverheid (Правителство на Нидерландия), преглед на данъчните облекчения: https://www.rijksoverheid.nl/vraag-en-antwoord/inkomstenbelasting/wat-is-een-heffingskorting-en-welke-heffingskortingen-zijn-er Belastingdienst (Данъчна служба), всички облекчения: https://www.belastingdienst.nl/wps/wcm/connect/bldcontentnl/belastingdienst/prive/inkomstenbelasting/heffingskortingen_boxen_tarieven/heffingskortingen/heffingskortingen Belastingdienst (Данъчна служба), облекчението за работещи родители: https://www.belastingdienst.nl/wps/wcm/connect/bldcontentnl/belastingdienst/prive/inkomstenbelasting/heffingskortingen_boxen_tarieven/heffingskortingen/inkomensafhankelijke_combikorting/ 4. Унгария Унгария прилага семейно данъчно облекчение, чийто размер е диференциран според броя на децата. От 2026 г. семейното облекчение е 20 000 форинта (приблизително 50 €) месечно при едно дете, 40 000 форинта (приблизително 104 €) на дете при две деца и 66 000 форинта (приблизително 170 €) на дете при три и повече деца, според официалния държавен сайт. На годишна база това представлява приблизително 600 € за първото дете, около 1		

				250 € на дете при две деца и над 2 000 € на дете при три и повече деца. Унгария прилага и допълнителен подход, насочен конкретно към майките. Майките на две деца под 40 години са освободени от данък върху доходите от 2026 г., като освобождаването ще обхване по-възрастните майки поетапно до 2029 г. Майките на три и повече деца вече са освободени. Източници: Държавният портал за чужденци, семейни помощи и облекчения: https://www.safeinhungary.gov.hu/en/family/family-care/ VII. ЗАКЛЮЧЕНИЕ Предлаганата законодателна промяна има за цел да гарантира, че наличието на публични задължения не води до загуба на правото на данъчно облекчение за деца и деца с увреждания, а създава възможност за ефективното му реализиране чрез погасяване на съществуващи задължения. Предложеният механизъм постига баланс между защитата на интересите на семействата с деца и обществения интерес от събиране на публичните вземания, като същевременно използва съществуващите административни механизми и не създава допълнителна бюджетна тежест. Считаме, че приемането на предложените изменения ще допринесе за по-справедливо, предвидимо и ефективно прилагане на данъчните облекчения, като запази тяхното социално предназначение и предотврати неоправданото ограничаване на правата на родителите.		

19	На 18.10.2026 г. постъпило в МФ чрез ел. поща, както и с вх. № 92-00-355/18.10.2026 г.	**Гражданска инициатива „Родители за достойно майчинство“**	☐ Лицето действа от свое име ☒ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	1. На 14.10.2026 г. Националната агенция за приходите е изпратила до Вас, в качеството Ви на изпълняващ длъжността директор на дирекция „Данъчна политика“ при Министерството на финансите, наше предложение за законодателна промяна, свързано със запазването на правото на данъчни облекчения за деца и деца с увреждания при наличие на публични задължения. Съгласно писмо № 54-30-11539 #1/14.10.2026 г. на НАП, предложението е препратено по компетентност предвид правомощията на ръководената от Вас дирекция. В тази връзка се обръщаме към Вас с искане за разглеждане на предложението по същество, предоставяне на официално становище и информация за възможните последващи действия от страна на Министерството на финансите. I. Същност на предложението Гражданска инициатива „Родители за достойно майчинство“ предлага изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица, насочено към преодоляване на ситуацията, при която родител, отговарящ на законовите условия за ползване на данъчно облекчение за деца, не може да реализира това право поради наличие на подлежащи на принудително изпълнение публични задължения. Предложението ни предвижда вместо пълна загуба на правото сумата, произтичаща от данъчното облекчение, да бъде насочена към погасяване на съответните публични задължения по законово регламентиран ред. По този начин се цели едновременно да бъдат защитени интересите на семействата с деца и		Предложението на Гражданска инициатива „Родители за достойно майчинство“ е постъпило по различни канали, предвид което в таблицата на ред 18 е отразено и постъпилото в МФ с вх. № 16-12-361/14.10.2026 г. предложение, по което вече са нанесени съответните отговори и мотиви.

				да се подобри събираемостта на публичните вземания. В приложеното предложение сме изложили мотиви относно възможността за използване на съществуващите механизми за прихващане по Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, както и необходимите гаранции за законосъобразност, прозрачност и защита на правата на данъчно задължените лица. Предложението включва и промени, насочени към ежегодно актуализиране на размера на данъчните облекчения за деца и деца с увреждания по предварително определена законова формула, обвързана с динамиката на средния осигурителен доход и инфлацията. II. Необходимост от експертно становище Считаме, че предложението заслужава конкретна експертна оценка, тъй като засяга едновременно данъчната политика, събираемостта на публичните вземания и финансовата подкрепа за семействата с деца. Подчертаваме, че не предлагаме създаване на ново данъчно облекчение за лицата с публични задължения, нито освобождаване от задължението за тяхното погасяване. Предложеният механизъм цели да позволи сумата на вече признатото данъчно облекчение да бъде използвана за намаляване на съществуващ дълг, вместо правото да бъде загубено. Същевременно считаме, че ежегодното актуализиране на облекченията следва да бъде разгледано като отделен въпрос, с анализ на бюджетните последици и възможностите за въвеждане на предвидим нормативен механизъм. III. Конкретни искания С оглед изложеното молим:		

				1. Да ни бъде предоставено официално становище на Министерството на финансите относно правната и техническата приложимост на предложения механизъм за запазване на правото на данъчно облекчение при наличие на публични задължения и насочване на сумата към тяхното погасяване. 2. Да бъде разгледана възможността за изменение на чл. 23 от ЗДДФЛ, включително необходимостта от съгласуване с приложимите разпоредби на ДОПК. 3. Молим за становище относно правната и техническата приложимост на предложеното ежегодно актуализиране на размера на данъчните облекчения за деца и деца с увреждания по законово определена формула. С оглед оценката на бюджетните последици молим предложението да бъде съгласувано с компетентното звено на Министерството на финансите, отговорно за бюджетната политика и прогнозирането на публичните приходи. 4. При установяване на правни или технически пречки да бъдат посочени конкретните проблеми и възможните алтернативни решения, чрез които целите на предложението могат да бъдат постигнати. 5. При наличие на възможност за реализиране на предложенията да бъдат предприети необходимите действия за тяхното обсъждане и евентуално включване в процеса по подготовка на законодателни изменения. 6. Да бъдем уведомени за резултатите от разглеждането, предприетите действия и евентуалните следващи етапи на работа по предложението. IV. Очакване за институционален диалог Гражданска инициатива „Родители за достойно майчинство“ работи за подобряване на		

				нормативната уредба и политиките, засягащи семействата с деца, чрез разработване на конкретни предложения и взаимодействие с компетентните институции. За нас е важно предложенията на гражданското общество да получават съдържателен отговор, който да позволява реална оценка на възможностите за тяхното прилагане и при необходимост — последваща работа по усъвършенстването им. Фактът, че Националната агенция за приходите е препратила предложението ни към компетентната дирекция на Министерството на финансите, създава необходимата основа за такъв диалог. С настоящото писмо не търсим формално потвърждение за получаване на документа, а конкретно произнасяне по поставените въпроси и яснота относно възможните последващи действия. Молим настоящото писмо и приложеното предложение да бъдат разгледани по компетентност и да получим писмен отговор в приложимия законов срок. Благодарим предварително за отделеното време и очакваме Вашето становище.		
20	**На 20.10.2026 г. чрез Портала за обществени консултации**	**Юмер Кочан**	☒ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	1. Като родители на 3 деца се запознахме с Проекта на ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДАНЪЦИТЕ ВЪРХУ ДОХОДИТЕ НА ФИЗИЧЕСКИТЕ ЛИЦА. Приветстваме политиката на правителството за създаване на „Данъчно облекчение за детско развитие“, съгласно чл. 22ж в гореспоменатия Проект. Становището ни е положително за това ново данъчно облекчение.	**Приема се**	

				Но предложените изменения в чл. 22в, ал. 1 (Данъчни облекчения за деца), стимулират и увеличават финансовата подкрепа само на семействата с едно дете. Видимо числата говорят. Нашите мотиви са следните: Размерът на облекчението за деца за 2026 г. се определя в зависимост от броя на децата, като за едно ненавършило пълнолетие дете е 3067,75 евро (сума за получаване до 306,78 евро, когато през годината са получени доходи, обложени с 10 на сто данък), за две - 6135,50 евро (сума за получаване до 613,55 евро), а за три и повече - 9203,25 евро (сума за получаване до 920,33 евро.). Сега Вие предлагате, както следва: 1. 5 000 евро - при едно ненавършило пълнолетие дете; 2. 8 000 евро - при две ненавършили пълнолетие деца; 3. 11 000 евро - при три и повече ненавършили пълнолетие деца. В мотивите Ви, като причини, които налагат приемането на предложената мярка е посочено следното: „Необходимостта от предлаганата мярка е обусловена от нарастващите разходи за отглеждане и възпитание на децата, както и от необходимостта от предоставяне на по-ефективна данъчна подкрепа за семействата“ Като цели сте посочили, следното:		

				„Увеличаването на размера по двете данъчни облекчения има за цел да увеличи разполагаемия доход на домакинствата с деца, като по този начин допринесе за повишаване на тяхното благосъстояние и увеличаване на финансовата подкрепа, свързана с отглеждането на деца. По този начин ще се постигне запазване на данъчната политика за подкрепа на данъчно задължените лица (родители, настойници, попечители или приемни родители) чрез намаляване на данъчната тежест, като същевременно се увеличава размерът на данъчните облекчения и се създават условия за повишаване на разполагаемия доход на лицата, които ги ползват.“ Увеличените данъчни облекчения ще окажат положително въздействие върху финансовото състояние на работещите родители с едно дете, защото реално УВЕЛИЧЕНИЕТО е само за първото дете, видимо от горепосоченото. Ако едно работещо семейство през 2026г. възстановява 920,33 евро, същото това семейство през 2027г. ще възстанови 1100 евро. Разликата от 179,67 евро между 2026г. и 2027г. идва от първото дете, даже изводът е, че второто и третото дете „изяждат“ данъчното облекчение на първото (500 евро – 306,78 евро = 193,22 евро.) Тази данъчна политика не е прогресивна, а е регресивна. След като в Република България има отрицателен естествен прираст, правителството трябва да цели да стимулира раждаемостта! За да се увеличи населението на родината ни, едно семейство трябва да имапоне 3 деца.		

				За това предлагам промените в чл. 22в, ал. 1 от ЗДДФЛ, да са както следва: 1. 5 000 евро - при едно ненавършило пълнолетие дете; 2. 10 000 евро - при две ненавършили пълнолетие деца; 3. 15 000 евро - при три и повече ненавършили пълнолетие деца. Молим предложението ни да бъде взет предвид, при окончателното изготвяне на законопроекта.		
21	На 23.10.2026 г. постъпило в МФ с вх. №15-00-147/23.10.2026 г.	**Асоциация на Българските застрахователи**	☐ Лицето действа от свое име ☒ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	1. С писмо към Вас, с вх.№ 15-00-141 / 21.10.2026г. по описа на Министерство на финансите, от „Асоциацията на българските застрахователи“ („АБЗ“), сигнализирахме за сериозен проблем за българското общество, произтичащ от неактуалността на данъчните облекчения за здравно застраховане и животозастраховане, регламентирани в Закона за корпоративното подоходно облагане и в Закона за данъците върху доходите на физическите лица, които отдавна не съответстват на целите, заради които са били въведени преди повече от 20 години. В тази връзка и доколкото в Портала за обществени консултации при Министерския съвет по обществена консултация № 12734-К беше обявен за обществено обсъждане проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ), подготвен от Министерство на финансите и също свързан с данъчни облекчения, считаме за нужно да внесем и в контекста на това публично обсъждане	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

				предложенията си за промени конкретно в този закон, с които вече Ви запознахме в писмото си, описано по-горе. I. Общи мотиви и обосновка на предложенията ни за промени в ЗДДФЛ: Отдавна е констатирано в европейски контекст, че съществена част от пенсиите за старост се предоставя основно по публични схеми, но че предвид разнообразни сложни икономически процеси и тенденции, публичните схеми и системи за доходи на лица на по-голяма възраст или лица с ограничена/намалена трудоспособност са в общия случай силно претоварени и затруднени - липсата на диверсификация, респ. на разпределение и между други субекти, различни от държавата, на тежестите на целеното и необходимо осигуряване на адекватни доходи за такива лица, се отразява все по-негативно на икономиките на страните членки, в товачисло и на България. В тази връзка отдавна е признато в европейски и дори в световен контекст, че насочването на по-голяма част от спестяванията на гражданите от пари в брой и банкови депозити към дългосрочни инвестиционни и/или спестовни продукти, предлагани от частни стопански субекти, като например продуктите за доброволно пенсионно осигуряване или животозастраховане с дългосрочен характер, би било от полза както за отделните физически лица, така и за икономиката като цяло, по различни причини – не на последно място заради това, че пенсионно-осигурителните дружества и животозастрахователите по дефиниция са между най-значимите институционални инвеститори в страните членки, скоето носи преки ползи както за		

				икономиката, така и за обществото и гражданите. Една от най-подходящите мерки за насочване на по-голяма част от спестяванията на гражданите от пари в брой и банкови депозити към дългосрочни инвестиционни и/или спестовни продукти, осигуряващи им доходи на по-голяма възраст, са данъчните и осигурителни облекчения за вложения/вноски и за изплащане на суми по такива продукти. Това принципно е взето предвид в националната нормативна рамка, касаеща доходите на физическите лица - в ЗДДФЛ, в ЗКПО и в КСО са предвидени норми, осигуряващи преференциално данъчно третиране на някои такива продукти, включително застрахователните – но те са били формулирани твърде отдавна и са безнадеждно остарели – както като размери, така донякъде и като логика, както и заради неравнопоставеното третиране на дългосрочните животозастрахователни продукти спрямо пенсионните такива. За да се обезпечи по-широкото им проникване сред българските граждани, което по дефиниция би било от обществен интерес, продуктите на здравното застраховане и животозастраховането трябва да се направят възможно най-атрактивни за потенциалните техни ползватели, включително чрез нормативното установяване на адекватни данъчни облекчения и преференции. В този смисъл и във връзка с обществената консултация по праекта за ЗИД на ЗДДФЛ предлагаме да се преосмислят като логика и размер облекченията по посочения закон за вноски в осигурителни и застрахователни продукти, свързани със здравни и биометрични		

				рискове, по отношение на облагането с данък (в т.ч. окончателен) на плащанията (доходите) от застраховки Живот: В тази връзка следва да се отбележи, че понастоящем при допълнително доброволно осигуряване с лични вноски лицата, ползвали данъчно облекчение, се облагат с 10% окончателен данък при обратно получаване на суми, формирани от такива вноски – при условие, че тегленето се извършва преди придобиване право на пенсия. Доходите на тези лица не се облагат, ако представляват суми, получени от пенсионен фонд след придобиване право на пенсия, т.е. след доживяване на определената в закона възраст. При застраховките Живот - ако суми по тях се получават преди изтичането на срока и/или преди доживяването на определена възраст, каквото често е условието по застраховката - лицата, ползвали данъчно облекчение, също се облагат с 10% окончателен данък при обратно получаване на суми, формирани от такива вноски, тоест, в това отношение има равнопоставеност с пенсионноосигурителните продукти. За съжаление - и за разлика от пенсионно осигурителните вноски – дори когато тегленето се извършва след изтичане срока на договор за застраховка "Живот", който е 15 или повече години и/или след договореното доживяване до определена възраст (в т.ч. пенсионната такава), също се облагат с окончателен еднократен данък, при това с доста висока ставка - 7 на сто за доходите по чл. 38, ал. 8. Считаме, че това е несправедлива разлика спрямо дългосрочните животозастрахователни договори (над 15 години или доживяване до определена по-висока възраст), които категорично носят		

				белезите на осигуряване за след определена възраст и са сравними, дори доста подобни на т.нар. „пенсионно“ осигуряване. В тази връзка считаме, че следва да се преоцени облагането с данък на плащанията (доходите) от застраховки "Живот" - най-вече след изтичане на срока на договора, ако той е при доживяване на възраст или за срок от 15 или повече години. Считаме, че съответната ставка от 7% по чл. 46 от ЗДДФЛ или следва да отпадне изцяло за такива плащания или поне съществено да се намали по размер, за да бъде атрактивна за потенциалните ползватели на тези полезни в личен и обществен план застрахователни продукти. Считаме, че по този начин ще се избегне и неравнопоставеността между двата сходни вида продукти на пенсионното и дългосрочното животозастрахователно осигуряване, както и ще се стимулират гражданите - както да сключват дългосрочни договори за застраховки „Живот“, така и да не предприемат действия за ранно изплащане по тях, което ще е в техен, а и в обществен интерес. Не е добре в обществено-икономически смисъл, че облагането на доходите от дългосрочни застраховки „Живот“ е неравнопоставено в данъчно отношение спрямо доходите от допълнително доброволно осигуряване, които не подлежат на облагане при изплащане след придобиване право на допълнителна пенсия. Тази неравнопоставеност следва да бъде подходящо преоценена, тъй като най-често животозастрахователните продукти представляват комбинации от два относително самостоятелни продукта (рисков и нерисков), като нерисковият компонент обикновено е аналогичен на пенсионната осигуровка - най-		

				често включва изплащане на суми след доживяване изтичането на определен (дълъг) срок или след достигането до определена възраст, което се нарича „спестовен“ елемент и на практика представлява осигуряване за възраст. Предвид това, намираме за необосновано и неправилно различното данъчно третиране по отношение на облагането с еднократен данък на пенсионноосигурителните спрямо животозастрахователните плащания към потребителите по дългосрочни животозастрахователни договори със спестовен или инвестиционен елемент – несправедливо е, че по силата на при сегашната редакция на чл. 13 излиза, например, че ако потребителят има пенсионна осигуровка, то рентното му осигурително плащане ще е необлагаемо при доживяването му до възраст, но е ако е имал дългосрочна застраховка, сключена при същото условие, то неговото рентно застрахователно плащане ще бъде облагаемо, при това със 7% данък. Следва да се отбележи отново, че при прекратяване на застрахователен или осигурителен договор с потребител по негово желание данъчният режим е уеднаквен за застрахователното и осигурителното плащане, което още веднъж подчертава сходствата. Освен това някои от текстовете касаещи данъчния режим при прекратяване на застрахователни договори, сне са прецизни и се нуждаят от уточнения и доизясняване. В тази връзка следва да се отбележи, че в чл. 38, ал. 8, т. 1 от ЗДДФЛ има неточност, тъй като при прекратяване на застрахователния договор преди изтичане срока не се случва точно връщане на суми, а се плаща т.нар. „откупна		

				стойност“ – тоест, договорената сума по застраховка „Живот“ или други застраховки, която застрахователят следва да изплати на застрахования или на трето ползващо се лице при предсрочно прекратяване на договора. Има и друга неточност или поне относителна несправедливост по отношение на застраховките „Живот“, доколкото при сегашния режим се стига до ситуация да се облагат с еднократен данък плащания, дължими дори при смърт или нетрудоспособност на застрахованите лица, в т.ч. към наследниците по права линия. Освен това при застрахователни събития нерядко се дължат не само застрахователни обезщетения, но и други свързани плащания, обусловени от съответното застрахователно събитие и по силата на договора. Предвид това е препоръчително в чл. 13, ал. 1, т. 14 от ЗДДФЛ да се добави уточнение, което да изясни необлагаемостта и на такива плащания, ако и когато са по във връзка с настъпило застрахователно събитие по застрахователен договор, в т.ч. във връзка с допълнителните покрития, посочени в Раздел I на Приложение №1 към Кодекса за застраховането”. Предвид това предлагаме (с курсив по-долу) следните промени в ЗДДФЛ, а именно: 1. Да се промени чл. 13, ал. 1, т. 14 от ЗДДФЛ, която да стане: Чл.13 (1) Не са облагаеми: 14. застрахователните обезщетения и други плащания по застрахователни договори във връзка с настъпило застрахователно събитие, предвидено в застрахователен договор; сумите, получени след изтичане на 15 или повече години от сключването на договор за застраховка „Живот“, в т.ч. получени във		

				връзка с риска “доживяване на определена възраст” и/или откупни стойности, получени след този период; сумите, получени по индивидуални застраховки „Живот“ от лице, получило право на пенсия по причина заболяване и/или инвалидизация или лице, навършило възрастта за придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст или до 5 години преди навършване на тази възраст.		
				2. Да се промени чл. 38, ал. 8, т. 1 от ЗДДФЛ, която да стане: Чл. 38. (8) С окончателен данък се облага брутната сума на облагаемите доходи от допълнително доброволно осигуряване, от доброволно здравно осигуряване и от застраховки "Живот", придобити на датата на: 1. обратно получаване на внесените суми за застраховки "Живот" и/или изплащането на откупна стойност, освен в случаите по чл. 13, ал. 1, т. 14;	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.
				3.Да се промени чл. 46, като от него да отпадне алинея 2 (две), чиито текст да бъде заличен изцяло. Считаме, че така предлаганите промени са в унисон с актуалните концепции и общия подход на ЕК за създаване на стимули за насочване на по-голяма част от спестяванията на европейските граждани към дългосрочни спестовни и инвестиционни продукти от различен характер, в т.ч. застрахователни такива – с оглед по-високата им възвръщаемост и по-голяма адекватност на доходите от тях през по-отдалечени във времето бъдещи периоди, при сравнение с банковите депозити. Считаме, че това се явява все по-необходимо и за България, с оглед застаряващото и намаляващо българско население – при това ще бъде от полза както за хората в България, така	**Не се приема**	Предложението не кореспондира с предложенията за промени в Закона за изменение на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

				и в цялост за икономиката, в която от страна на застрахователите ще бъдат инвестирани средствата на застрахованите лица, при това при сериозните гаранции за тяхната сигурност и доходност, произтичащи от стриктната и строга регулаторно-финансова рамка в застраховането. Както вече изтъкнахме по-горе, заедно с предложените по-горе промени в ЗДДФЛ и като част от единния пакет с предложения за актуализиране на свързаните със застраховане данъчни облекчения за гражданите, предлагаме необходими според нас промени и в други свързани нормативни актове – в т.ч. в ЗКПО и в Наредбата за елементите на възнаграждението и за доходите, върху които се правят осигурителни вноски. Нашите предложения за данъчни облекчения чрез промени в други нормативни актове, различни от ЗДДФЛ и несвързани пряко с него, сме формулирали като цялостен пакет в посоченото по-горе наше писмо с вх. № 15-00-141 / 21.10.2026г. по описа на Министерство на финансите - по отношение на тях реферираме към посоченото писмо, като преценихме за по-правилно да не ги излагаме тук, доколкото обществената консултация е по отношение на самостоятелно представения проект за ЗИД на ЗДДФЛ, подготвен от МФ. Отбелязваме също, че предложенията си за промени в ЗКПО (и на пряко свързаната с тях промяна в чл. 24 от ЗДДФЛ) сме внесли по съответната обществена консултация по ЗИД на ЗКПО, обявена в Портала на МС на РБ, а предложението ни за изменения и допълнения в Наредбата за елементите на възнаграждението и за доходите, върху които се правят осигурителни вноски, бихме желали		

				да бъде подложено на самостоятелно и допълнително обсъждане с МФ и МС на РБ, доколкото се касае за подзаконов нормативен акт. Очакваме да вземете предвид направените от нас по-горе обосновани препоръки и предложения, като считаме, че те ще са в обществен интерес. Оставаме на разположение за консултативно работни срещи, допълнителни становища и/или коментари, пре необходимост.		
23	**На 23.10.2026 г. чрез ел. поща: plovdivboyschoir@gmail.com**	**Антон Ночев (Сдружение “Хорова школа Стефка Благоева” - Хор на пловдивските момчета)**	☐ Лицето действа от свое име ☒ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	1. Хорова школа “Стефка Благоева” и Хор на пловдивските момчета, като организация, работеща за развитието на деца чрез изкуство и култура приветстваме и подкрепяме намерението държавата да насърчи развитието на децата в България чрез ново данъчно облекчение, което да насърчи родителите да включват децата си в дейности, които развиват здравословния начин на живот, но и техния дух и култура. Затова бихме желали да изразим своето мнение през призмата на нашия опит и ежедневна работа с деца. Предлагаме в закона ясно да бъдат включени културните и художествените дейности. За целта са нужни едновременно изричен обхват на дейностите, признати съпътстващи разходи и ограничен базов компонент за доказано участие. 1. Защо е необходима промяна Публичното представяне на проекта посочва разходи за здравни, образователни и спортни дейности. Министерството дава танците и рисуването като допустими примери, което показва намерение да бъдат обхванати и изкуствата. Когато художествената дейност не е назована изрично в законовата категория, семействата и администрацията ще трябва да		Общ текст

				преценяват дали хоровото пеене, музикалното обучение, театърът или изобразителното изкуство са „образователна“ дейност. Предлагаме тази неяснота да бъде премахната в самия закон. Предложеният механизъм е свързан с документално установен разход. Дете в частна школа с платена такса може да създаде такъв разход, а дете със същата редовна ангажираност в общински или държавен състав може да няма такса или формата на участие да е под друга форма, например доброволни вноски или членски внос, документирани със съответния разхода-оправдателен документ. Семейството му обаче плаща за инструмент и поддръжката му, ноти, сценично облекло, специализирани материали, участия в конкурси и концертни изяви и свързаните с това пътувания. Без изрични правила за тези разходи и за самото участие мярката ще насърчава основно платените услуги, а не всички форми на детско развитие, които също генерират разходи за семейството. **2 Конкретни предложения към закона** **1. Изрично включване на изкуствата** В разпоредбата за допустимите дейности да се запишат „здравни, образователни, културни, художествени и спортни дейности, свързани с развитието на детето“. Да се уточни, че обхватът включва организирано обучение и практика по хорово и солово пеене, музикални инструменти, танц и балет, театър, изобразително и приложно изкуство. Списъкът от примери следва да е неизчерпателен; правото да не зависи от това дали доставчикът е частен, общински, държавен, читалище или организация с нестопанска цел.	**Приема се частично**	Обучението по музика, пеене, танц, театър и изобразително изкуство попада в образователните дейности като занимания по чл. 181 от Закона за предучилищното и училищното образование, провеждани от детски градини, училища и центрове за подкрепа за личностно развитие. Обхватът на чл. 22ж, ал. 10, буква „б“ е допълнен, така че включва и лица, регистрирани като търговци, ЕТ и самоосигуряващи се лица, които провеждат такива занимания. Не се приема въвеждането на отделна категория „културни и художествени“ дейности и на неизчерпателен списък от

						примери, тъй като препоръката на Сметната палата по Решение № 76 – ДПК от 08.10.2026 г. е допустимите дейности да се определят чрез ясни и обективни критерии.
				2. Признаване на необходимите съпътстващи разходи. Освен таксите за занятия, курсове и участия да се признават документално доказани разходи, непосредствено свързани с дейността: закупуване, наемане и поддръжка на музикален инструмент; нотни издания и специализирани художествени материали; изисквано сценично или тренировъчно облекло; такси за конкурси, фестивали, майсторски класове и други организирани участия; както и транспортни разходи за такива участия. Връзката с дейността може да се установява с документ от организатора или с програмата на събитието. Да не се приспадат суми, вече възстановени или финансирани от публични средства или дарител.	**Приема се частично**	Съгласно чл. 22ж, ал. 11 се признават разходите за стоки и услуги, непосредствено предназначени за съответната дейност на детето. Така се признават таксите за занимания по интереси и участие, когато са включени в цената на услугата или са документирани от доставчик на допустимата дейност, както и специализираните материали, непосредствено предназначени за самото занимание. Изискването да не се приспадат възстановени или финансирани от публични средства или от дарител суми вече е уредено в чл. 22ж, ал. 13. Не се приема признаването на разходи за закупуване, наемане и поддръжка на инструменти, на облекло и за транспорт, връзката на които с дейността не може да бъде установена обективно от документа за покупката.
				3. Доказване без тежка административна процедура. За базовия компонент организацията да издава годишно удостоверение, което посочва детето, вида на дейността, периода и потвърждение за действително плащане. Удостоверението да не	**Не се приема**	Съгласно чл. 22ж, ал. 7 обстоятелствата се декларират с декларация по образец, а документите по ал. 2, т. 6 се съхраняват за срока по чл. 38, ал. 1, т. 3 от ДОПК и се представят при проверка, без да се прилагат към декларацията. Двойното ползване от

				изисква организацията да е член на спортна федерация или на нов специален регистър. За разходите да се пазят платежните и счетоводните документи и, когато е необходимо, документ за връзката им с дейността. Родителят да декларира облекчението по обичайния ред и да представя доказателствата при проверка, без задължително да ги прилага към декларацията. Законът следва да определи достатъчните реквизити на удостоверението и да предотвратява двойно ползване от двамата родители. Предложение за нормативна формулировка: Следният текст е работен и следва да бъде съобразен с окончателната структура и препратки в законопроекта: „За целите на данъчното облекчение за детско развитие се признават документално доказани разходи за здравни, образователни, културни, художествени и спортни дейности на дете, включително необходимите разходи за специализирани материали, средства и участие в прояви, които са непосредствено свързани с тези дейности. Правото не зависи от правната форма на организацията, която осъществява дейността.“ „При удостоверено действително участие на дете в организирана дейност по предходната алинея през данъчната година родителят има право на базово намаление на годишната данъчна основа в размер на 500 евро за детето. Базовото намаление и признатите разходи общо не могат да надхвърлят установения за съответния брой деца максимален размер на облекчението.“	**Приема се частично**	двамата родители се предотвратява с ал. 4 и ал. 8. Не се приема годишно удостоверение от организацията, тъй като документът по ал. 2, т. 6 и платежният документ установяват детето, дейността, доставчика и плащането. Включването на изкуствата и на частните доставчици е отразено по т. 1 от коментара. Не се приема базовото намаление от 500 евро при удостоверено участие. Облекчението за детско развитие е свързано с действително извършени и документално доказани разходи, а фиксирана сума без връзка с разхода променя характера му на общо облекчение, каквито са вече облекченията по чл. 22в и чл. 22г, които с проекта се увеличават. Това би довело до двойно подпомагане, до по-голямо въздействие върху държавния бюджет от оцененото и до формално минимално плащане, за което няма обективен критерий.

				Точните препратки, условията за съвместно ползване от родители и документите следва да се уредят в съответствие с действащата система на ЗДДФЛ. Предложените 500 евро са намаление на данъчната основа, а не сума за директно изплащане. Обществена подкрепа и заключение: Инициативата е в съзвучие с каузата „Културата е бъдещето“ на Соня Йончева, чийто флагман е Хорът на пловдивските момчета. Каузата поставя достъпа на децата до изкуство сред условията за пълноценното им развитие. Молим Министерството на финансите и ресурсните комисии в Народното събрание да отразят четирите предложения при преработването на проекта и да оповестят как ще бъдат третирани децата в школи и състави в областта на изкуството и културата. Молим народните представители да запазят тези гаранции при последващото разглеждане на законопроекта.		
24	**На 23.10.2026 г. чрез Портала за обществени консултации**	**Димитър Барбуков**	☒ Лицето действа от свое име ☐ Лицето защитава позиция от името на друго лице/група лица: ….	1. Проектът следва да бъде преработен, тъй като част от условията за новото облекчение за детско развитие не позволяват да се определи еднозначно кой има право да го ползва, за какви разходи и в какъв размер. По-долу са посочени конкретните затруднения, с пример за практическата им последица и необходимата промяна. Примерите са хипотетични и илюстрират прилагането на предоставения текст. 1. Не е ясно колко се приспада при разход под определения лимит В предложения чл. 22ж, ал. 1 е записано, че за извършени разходи се приспадат „2 000 евро“ при едно дете. Не е записано „действителните	**Приема се**	

				разходи, но не повече от 2 000 евро“. Допълнително ал. 2, т. 4 изисква закупени и платени стоки и услуги „в размерите по ал. 1“. Пример: родител плаща 600 евро за уроци и 300 евро за спорт. От текста не следва еднозначно дали приспада платените 900 евро, пълните 2 000 евро или няма право на облекчение, защото не е направил разходи за 2 000 евро. Това е въпрос за размера на данъчното задължение и не трябва да се решава чрез указание на НАП. Предлага се ал. 1 да започва така: „…приспадат размера на действително извършените и платени през данъчната година допустими разходи, но не повече от…“ В ал. 2, т. 4 да отпаднат думите „в размерите по ал. 1“.		
				2. Не е определено кои покупки действително са „за детско развитие“ Член 22ж обхваща „стоки и услуги за здравни, образователни и спортни дейности“, без определение или достатъчно конкретно изброяване. Пример: родител купува лаптоп за 1 200 евро. Детето го използва за училище и игри, а родителят — за работа. Фактурата доказва покупката, но не показва дали целият разход е образователен. Същият проблем възниква при телефон, интернет, велосипед, маратонки или семейна карта за спортен център. Работодателят, който прилага облекчението, няма нормативен критерий, по който да признае или откаже такива разходи. Двама	**Приема се**	

				работодатели могат да третират еднакви покупки различно. Предлага се в закона да бъдат определени допустимите категории и основните изключения. За многофункционални устройства трябва изрично да се избере дали се изключват, признават се до отделен лимит или при конкретни условия. Не е достатъчно общото предназначение „образователни дейности“.		
				3. Не е ясно дали парите за две деца могат да бъдат изразходвани само за едното Ал. 1 предвижда 4 000 евро при две деца, но не определя дали това е общ лимит, който може да се използва свободно между тях, или по 2 000 евро за всяко. Пример: семейството има две деца. За едното са платени 4 000 евро за ортодонтско лечение, а за другото няма допустими разходи. При общ семеен лимит могат да се приспаднат 4 000 евро. При индивидуален лимит — само 2 000 евро. Проектът не дава достатъчно ясен отговор. Трябва да бъде избран и записан един модел: „Лимитът се прилага общо за разходите за съответния брой деца, независимо от разпределението им между тях.“ Или: „Облекчението е в размер на действителните допустими разходи, но не повече от 2 000 евро за всяко дете.“	**Не се приема**	Облекчението за детско развитие е насочено към разходи за здравни, образователни и спортни дейности на конкретното дете. Това личи от самата уредба: разходът се признава само ако е направен „в полза на детето“, на което се отнасят условията на ал. 2, т. 1 – 3 и ако стоките и услугите са предназначени за дейностите „на детето, за което се ползва облекчението“. Облекчението е свързано с развитието на всяко дете поотделно, а не с общите разходи на домакинството. Затова лимитът следва да се прилага за всяко дете поотделно, а не като общ семеен лимит, който позволява разходите за едно дете да използват лимита на другото, което би отслабило връзката между облекчението и конкретното дете.

				Втората редакция променя предложения модел и изисква отделно решение дали да остане общият таван от 6 000 евро.		
				4. Прехвърлянето към другия родител противоречи на изискването той да е платил разхода По ал. 2, т. 4 данъчно задълженото лице трябва да е закупило и платило стоката или услугата. По ал. 4 неизползваната част може да се ползва от другия родител при недостатъчна данъчна основа. Не е предвидено изключение от изискването за лично плащане. Пример: майката плаща 2 000 евро за лечение, но има данъчна основа само 800 евро. Бащата има достатъчен доход. Ал. 4 му позволява да ползва остатъка от 1 200 евро, но той не е платил лечението и не изпълнява буквално условието на ал. 2, т. 4. Предлага се изрично правило: „Неизползваната част може да се ползва от другия родител независимо кой от двамата е извършил плащането, при условие че един и същ разход не се приспада повторно.“ Отделно трябва да се уреди случаят, когато двама разделени родители са платили различни разходи. Сегашното правило „другият родител няма да ползва намалението“ не е подходящо за разходи, които действително се понасят от двамата.	**Не се приема**	Разходите за здравни, образователни и спортни дейности на ненавършилото пълнолетие дете са разходи на родителите, които са задължени да осигуряват отглеждането и възпитанието на детето. Платеното от единия родител е платено в изпълнение на общото им задължение, поради което облекчението е за разхода, понесен за детето, а не за лично плащане, което определя кой от родителите го ползва. Разходът се доказва с документа по ал. 2, т. 6, придружен от документ за плащането, а двойното ползване е изключено с условието на ал. 4, че другият родител няма да ползва намалението за същата година, и с отговорността по ал. 8. Следователно не е налице риск разходът да се приспадне два пъти, който предложеното от коментара правило цели да предотврати. Предложеното допълнение за случаите на разделени родители, които са платили различни разходи, не се приема. Облекчението е едно за дете и се ползва от едно лице, което декларира, че другият родител няма да го ползва (ал. 4 и ал. 5, т. 1 и 2). Това е съзнателен избор, който избягва необходимостта от разпределение на разходи и лимити между две лица, от проверка на всеки платен разход от двамата родители и от различно третиране при едни и същи обстоятелства. Допускането на самостоятелно ползване на облекчението от двамата родители за собствените им разходи би изисквало правила за деление на общия лимит и би усложнило контрола.

						Родителите могат сами да определят кой от тях да ползва облекчението, като платените от него разходи се признават, а останалата част се ползва от другия по ал. 4.
				5. Може да бъде приспаднат разход, който впоследствие е възстановен. Проектът не урежда достатъчно изрично разходите, покрити от застраховател, работодател или друг източник, както и последващо връщане на платена сума. Пример: родител плаща 1 000 евро за лечение, след което застрахователят му възстановява 800 евро. Родителят окончателно е понесъл само 200 евро, но разполага с документ за плащане на 1 000 евро. Друг пример е платен през декември спортен лагер, отменен и възстановен през февруари следващата година. Предлага се: „Признават се само разходите, които окончателно са останали за сметка на правоимащите лица, след приспадане на полученото финансиране и възстановените суми.“ Необходим е и текст как се коригира вече ползваното облекчение при последващо възстановяване. Без него лицето не знае дали трябва да поправи стара декларация или да отчете сумата през следващата година.	**Приема се**	
				6. Критерият „към 31 декември“ може да изключи лицето, което действително е направило разхода Правоимащото лице по чл. 22ж, ал. 3 се определя според положението към 31 декември.	**Не се приема**	Запазва се предвиденият в законопроекта ред за изпълнение на условията за всички данъчни облекчения за деца по един и същ начин и не е налице основание прилаганият подход да бъде променян.

				Пример: дете живее при родител до октомври. Родителят плаща лечение и учебни занимания. През ноември детето е настанено при роднина. Към 31 декември родителят вече не изпълнява условието детето да не е настанено извън семейството. Роднината пък може да не изпълнява изискването за настаняване за срок не по-кратък от шест месеца. Така реално направени разходи могат да останат без правоимащо лице. За разходно облекчение е по-подходящо: „Качеството на правоимащото лице се преценява към датата на извършване на разхода. При последователно възникване на право за повече от едно лице годишният лимит се прилага еднократно.“ Това не отменя контрола върху общия размер, а свързва правото с момента, в който разходът е направен.		
				7. Работодателят може да получи ненужни сведения за здравето на детето Проектът допуска облекчението да се прилага при годишното преизчисляване от работодател, като се предоставя декларация „включително приложенията към нея“. Не е разграничено кои документи се дават на работодателя и кои се пазят за проверка от НАП. Пример: родител иска да приспадне разходи за детски психиатър или психолог. Документите могат да разкрият чувствителна информация за детето пред счетоводството и работодателя, без тази информация да е необходима за изчисляване на данъка.	**Не се приема**	Съгласно проекта на чл. 22ж, ал. 2, т. 6 се предвижда данъчно задълженото лице да притежава документ за закупената стока или извършената услуга, придружен от документ за плащането му (фискален бон, разписка, банков или друг документ), които следва да се съхраняват от лицето за срока, определен по реда на чл. 38, ал. 1, т. 3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Предвид това, проектът на чл. 49, ал. 4, т. 7а предвижда представяне пред работодателя на декларацията по чл. 22ж, ал. 7 „включително приложенията към нея“ по отношение на приложенията, свързани с доказване на правото на родителя да ползва

				Предлага се: „Документите за здравни разходи се съхраняват от лицето и се представят на органите по приходите при поискване. На работодателя се предоставя декларация за допустимия размер, без диагнози и медицинска документация.“ Трябва изрично да се посочи, че работодателят не проверява медицинската необходимост на услугата.		облекчението, така както се прилага и за декларацията по чл. 22в, ал. 8 от закона. Документите по чл. 22ж, ал. 2, т. 6 няма да се прилагат към декларацията, а ще се съхраняват от физическото лице. С образеца на декларация това ще бъде изрично посочено за по-голяма яснота.
				8. Чуждестранен разход може да бъде отказан само заради формата на документа Допускат се покупки и услуги от ЕС/ЕИП, но се изисква документ с реквизитите по българския Закон за счетоводството. Не е предвидено приемане на равностойни документи, издадени по чуждото законодателство. Пример: дете посещава спортен курс във Финландия. Родителят има електронно потвърждение за записването, документ за таксата и банково плащане. Те доказват услугата и плащането, но е възможно да не съдържат всички реквизити, които проектът изисква чрез препращането към българския закон. Така допустима по същество услуга може да бъде отхвърлена по формален признак. Предлага се: „Приемат се и документи, издадени съгласно законодателството на държавата на доставчика,	**Приема се частично**	Член 22ж, ал. 2, т. 6 изисква документ с реквизитите по чл. 6, ал. 1 от Закона за счетоводството, а именно наименование и номер на документа, дата на издаване, наименование, адрес и идентификационен код на издателя и получателя и предмет, натурално и стойностно изражение на стопанската операция, от който се установяват видът на стоката или услугата и нейният доставчик, придружен от документ за плащането. Това е минималният набор данни, необходим на органите по приходите, за да установят доставчика, предмета и стойността на разхода. Същото изискване се прилага и за доставчици, установени в България, така че за покупките от държави от ЕС и ЕИП не е предвидено по-неблагоприятно третиране, а еднакви изисквания към всички доказателства. Предложената формулировка („когато самостоятелно или съвместно позволяват установяване на доставчика, услугата или стоката, стойността, плащането и връзката с детето“) замества ясните, обективни

				когато самостоятелно или съвместно позволяват установяване на доставчика, услугата или стоката, стойността, плащането и връзката с детето.“ Безусловното изискване всички официални документи да бъдат преведени от „заклет преводач“ също трябва да бъде заменено с препращане към приложимите правила и освобождавания за съответния документ, а не да се прилага еднакво към всяко доказателство.		критерии с общ критерий, чието прилагане зависи от преценката на органите по приходите и от познаване на чуждото законодателство за документите. Препоръката на Сметната палата по Решение № 76 – ДПК от 08.10.2026 г. е да бъдат въведени ясни и обективни критерии, така че различни данъчно задължени лица да получават еднакво третиране. Освен това органите по приходите не могат да преценяват съответствието на документ с чуждото законодателство, а документите по чуждо право могат да не съдържат данни за идентификация на издателя и получателя. По отношение на изискването за превод от заклет преводач по предложения чл. 23, ал. 1, т. 10 от ЗДДФЛ с проекта вече е предвидено приемане на заверен превод, извършен от квалифицирано лице по правото на друга държава членка, когато документът попада в приложното поле на Регламент (ЕС) 2016/1191, и изрично е посочено, че превод не се изисква в случаите по чл. 6, параграф 1 от същия регламент. Така искането на коментара за препращане към приложимите правила и освобождавания за съответния документ е изпълнено в самия проект, а допълнителна промяна не е необходима.
				9. Смяната на работодател може да прекъсне авансовото ползване Член 22г[1], ал. 2 предвижда работникът „еднократно избира“ авансовото ползване и декларира, че няма да го ползва при друг работодател. Не е уточнено дали се забранява едновременното, или и последователното ползване.	**Не се приема**	Предвиденият ред за авансово ползване на данъчното облекчение цели да предотврати едновременното му ползване от повече от един работодател и неправомерното надвишаване на годишния размер на облекчението. При промяна на работодател ползването на облекчението следва да се съобразява с

				Пример: служител ползва облекчението от януари до май, а през юни започва нова работа. Пред новия работодател не може безусловно да декларира, че няма да ползва облекчението при друг работодател през същата година — вече го е ползвал. Предлага се: „Облекчението се ползва чрез един работодател за един и същ месец. При смяна на работодателя лицето декларира месеците и размера на вече ползваното авансово облекчение.“ Необходима е и възможност изборът да бъде оттеглян при промяна на обстоятелствата.		вече ползваните размери и с общия годишен размер, като необходимите уточнения по прилагането на режима могат да бъдат извършени в указанията и практиката по прилагане на закона. Не се счита за необходимо въвеждането на допълнителен специален ред за уведомяване и прехвърляне на информация между работодатели.
				10. При двойно ползване не е ясно дали се връща само надвзетото Член 22ж, ал. 8 урежда случая, когато „пълният размер“ е ползван от повече от едно лице. Не обхваща ясно частичното надвишаване и създава риск да се отнеме целият ефект и на двамата родители. Пример: при общ допустим размер 2 000 евро единият родител приспада 1 500 евро, а другият — 1 000 евро. Никой не е ползвал „пълния размер“, но общото превишение е 500 евро. Предлага се: „При ползване без право или над допустимия общ размер се дължи данъкът, съответстващ на неправомерно приспаднатата част.“	**Не се приема**	Разпоредбата се прилага при нарушаване на условията за ползване на данъчното облекчение, поради което има санкционира и възпиращ ефект, а не цели създаване на ред за ползване на данъчно облекчение.

				Трябва да се определи как се установява чия част е неправомерна — според действителните плащания, заявеното разпределение и признатия лимит.		
				11. При разделяне на дружество никой не е конкретно определен да подаде информацията В няколко разпоредби е записано, че при разделяне информацията се подава от „едно от новоучредените или приемащите дружества“. Не е посочено кое и кой го определя. Пример: дружество се разделя на две. И двете нови дружества приемат, че другото ще подаде справката за изплатените доходи. Срокът изтича, без да е подадено нищо. Законът не дава ясен отговор кое дружество е нарушило конкретно възложено му задължение. Предлага се: „При разделяне задължението се изпълнява от правоприемника, определен в договора или плана за преобразуване, за което се уведомява Националната агенция за приходите.“ Необходим е резервен ред, ако такова определяне липсва, както и задължение останалите правоприемници да предоставят данните.	**Не се приема**	Подобни въпроси се уреждат в договора или плана за преобразуване.
				12. Преди приемане трябва да се отстранят и няколко преки технически дефекта В чл. 22ж след ал. 8 следва ал. 10 — липсва ал. 9. В чл. 73а, ал. 8 се говори за подаване на „декларацията“, въпреки че разпоредбата урежда информация. В § 8 заменящият израз „22г и 22ж.“ съдържа точка, която може да наруши изречението, в което се поставя.	**Приема се**	

				Месечните суми също не съвпадат точно с годишните: 416,67 евро за дванадесет месеца дават 5 000,04 евро вместо 5 000 евро. Следва да се предвиди, че годишният размер не може да бъде надвишаван и разликата от закръгляването се отчита при последното ползване. Основната необходима промяна е новото облекчение да се изгради около последователна схема: конкретен допустим разход, доказано плащане, окончателно понесена сума, еднократен лимит и ясно определено правоимащо лице. В сегашния текст тези елементи са смесени с правилата за общото облекчение за деца, което води именно до описаните практически затруднения.		